

VEZÉRCIKK

Mindannyian ugyanazon a helyen • *Makovei János*

„Mindannyian ugyanazon a helyen egy indulattal együtt voltak” (ApCs 2,1b)

Isten szeretete működésének fontos és egyértelműen meghatározott feltételei vannak az életünkben!

Isten soha nem tesz semmit véletlenszerűen, vagy ötletszerűen. Istennek van egy – minden mást megelőző terve –, amelyben minden eseménynek, isteni megnyilatkozásnak megvan a maga pontos ideje és helye. Ezt a tervet soha senki nem változtathatja meg, nem módosíthatja és nem befolyásolhatja sem a szellemi világban, sem az ember-világban.

A bűnös embert megmentő, üdvözítő terv ez!

Ebben az isteni tervben pontosan megvan a helye és ideje a betlehemi jászolnak, a heródesi tombolásnak, a jánosi bemerítésnek, a sátáni hamisságnak, a kísértésnek, a három és félévig tartó farizeusi settenkedő és ólálkodó megfogásnak, a júdási árulásnak. Megvan a helye és ideje a golgotai keresztnak, a húsvéthajnali dicsőséges feltámadásnak és az 50 nap elteltével hatalmasan beteljesülő pünkösd-i ígéretnek!

Ennek a beteljesülésnek feltétele volt: együtt kellett maradni mindazoknak, akik igazán Jézussal jártak!

Az Isten szeretete működésének feltétele változatlan ma is!

Napjainkban egyre jobban hiányoljuk ezt a működést és a Szent Szellem megnyilatkozásait, és ahelyett, hogy őszintén és alázatosan megvizsgálnánk, hogy igazán megvan-e a feltétele ennek a hatalmas működésnek („ugyanazon a helyen egy indulattal”), inkább elkezdjük mi működtetni Istennek ezt a tervét és ehhez megpróbálunk minden elérhető embert, eszközt és módszert mozgósítani. Nem baj az, ha a „hirtelen támadt zúgást” a hangszórók zúgása és a hangszerek dübörgése helyettesíti, a „kettős tüzes nyelveket” pedig olyan látványosságok, amit ki-ki tehetsége és adottságai szerint tud előidézni!

És már kész is a pünkösd!

Ez lenne a pünkösd?

Szeretném igazán belekiáltani ebbe a sóvárogva várakozó világba: nem ez a pünkösd!

A pünkösd titka és valósága ez: Isten gyermekei, Krisztus megváltottai képesek arra, hogy „mindannyian ugyanazon a helyen egy indulattal együtt” legyenek.

Ott megzendül az ég és zúg a mennyei erős, sodró szél és a tűz betölt mindeneket!

Ott van erő és hatalom, dinamizmus és tettekészség, és minden más megmarad annak, aminek rendeltetett, a hangerősítő is, a hangszer is és az emberi tehetség is!

Mert a pünkösd Isten ígéretének beteljesedése, ha Te és én megéljük ennek a feltételét!

MEDITÁCIÓ

Égi tűz a földön! (Lk 12,49) • *Tulipán Miklós*

Óh, bárcsak lobogna már! – sokak sóhajtottak fel eddig is e szavakkal, s amikor valahol fellobban az égi tűz, azon gondolkodunk, mit is kell tenni, hogy köztünk is lángra gyúljon. Minden magyarázatot mellőzve, meggyőződésem, hogy Isten Szent Szellemének útját a szükség, az éhség irányítja.

Sokan kértek már erőt az Úrtól azért, hogy csodákat műveljenek, de akik csak feltűnni vágnak, ezzel meglopják azt a dicsőséget, ami csak Krisztust illeti meg (Ézs 42,8; Jn 16,14). A Szent Szellem képviseli ma a világon az Atyát és a Fiút. Ajándékai csodálatosak és kívánatosak, mégsem emelhetők Krisztus fölé, mert Istennek minden ígérete Őbenne lett igenné és ámenné. Az Atyának nincsen Jézus Krisztuson kívüli ajándéka, csak Ővele együtt (Róm 8,32). A Szent Szellem Krisztusra irányítja a figyelmet és Isten Igéjét viszi győzelemre. Tüze nem csupán vallásos lelkesedést, érzelmi kitörést munkál, mely olyan, mint az éretlen, gyorsan romló gyümölcs, hanem a szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, szelídség, mértékletesség nektárdús és maradandó gyümölcsérésére segít. Oly állapotban tart, mely a folyóvíz mellé ültetett fához tesz hasonlónak, akik látják e gyümölcsöket és részeseivé lehetnek, nem az embert, hanem a mennyei Atyát dicsőítik, sőt, a kiváltképpen való út természetfeletti kincseinek hordozóivá lesznek (Gal 5,22; 1Kor 12,31). A Szent Szellem programjában nincs benne a szenzáció keltés semmilyen formája. A tévelygések és hamis túlkapasok előbb-utóbb hajótörést „szenvednek” az igazság mozdíthatatlan kőszikláján. Ő a Szellemét azért küldte, hogy kijelentse a Krisztus szentségét, hogy elvezessen minden igazságra, hogy tüzet bocsásson a földre. Földünk sok tüzet látott már. Mire is gondolt Jézus, amikor azt mondta: „Azért jöttem, hogy tüzet bocsássak a földre ...” Bizonyosak lehetünk abban, hogy nem olyan pusztító tűzre, amilyen Illés szavára Akházia csapatait elpusztította (2Kir 1,9–12). Nem is a sértett bosszúállás tüze, amit Jakab és János kért volna az őket befogadni nem akaró samaritánusokra (Lk 9,44). Nem is az irigység és a féltékenység tüze, mellyel Heródes ontott Betlehem környékén ártatlan vért (Mt 2,16). A nyelv is tűz, mely a gonoszságnak összességével bír (Jak 3,6).

Az Úr Jézus a Szent Szellem tüze gondolt, mely az emberi szíveket lobbantja lángra. Az Isten országa ügyéért égő szívekre van szükség, mely Jézus szívét is betöltötte, amikor megtisztította az imádság házát (Jn 14,17).

Az istentisztelet ma is – nagyon gyakran – megszokott vallásos gyakorlat csupán, mert nem ég a tűz (Jer 23,29). A Szent Szellem tüze nélkül a gyülekezés nem közösség, hanem csupán közönség. Az ilyen közömbösségre az Úr az ítélet tüzevel válaszol (Ez 27,4). Mennyire más az, ha a mennyei tűz hevít, mint Jeremiást is: „Mintha tűz égne az én csontjaimban” (20,9). Pünkösöd napján a Szent Szellem tüze töltötte el a tanítványok életét, és ez bizonyágtételre készítette őket (ApCs 2,20). Erre van szükségünk ma is. Ha megfelelő csatornáit vagyunk az Úrnak, kiárad másokra is az áldás és vonzza az embereket Jézushoz. Ő azért jött, hogy tüzet bocsásson a földre és vegyük észre, hogy ez a tűz ég, lángol, lobog! Halleluja!

A Szent Szellem dolgait illetően, ne légy szégyenlős, tartózkodó, félszeg, ne akard Őt vezetni, ne szabd meg munkaterületét, ne tekintsd Őt szolgának.

Nem kell szégyenkezned a Szent Szellem munkája miatt, még akkor sem, ha a hagyományos vallásos keretet szétfeszíti és a farizeusi kegyességet nem tiszteli. Figyeljünk vezetésére és engedelmessé váljunk Igéjének úgy, ahogy azt az Úr várja tőlünk, s akkor megtapasztaljuk az égi tűz dicsőségét a földön. Az Úr Jézus visszajövetele előtti korban már szemmel látható a kereszténység két tábora. Az egyik, aki ég az Úr ügyéért, a másik az álmosak gyülekezete. Akik éberek, minden módon és eszközzel a szent Isten szolgálatára készek, a szunyadók meg vannak győződve elvük és életvitelük helyességéről. Utóbbiak legjobb esetben is csak vegetálnak, vagy még a Szent Szellem munkáját is kritizálva, lassan, de biztosan elfognak. Már-már sokukban az is megfogalmazódik, hogy szükség van-e napjainkban a gyülekezetre, és a gyülekezet nélküli megszentelődést hirdetik, és még attól sem riadnak vissza, hogy meghatározzák, a Szent Szellem hogyan dicsőítse Istent és hogyan munkálkodjon az emberek

között. Testvéreim, itt az ideje, hogy szakítsunk az ilyen vallásos vaksággal. Az ördög a racionális vallásosságot hatékony fegyverként használja az Úr munkájával szemben. Ne a jelenvaló vallásos világhoz szabjuk magunkat, hanem az eljövendő világhoz és álljunk munkába azon a helyen, ahol az Úr Szelleme hatékonyan működhet rajtunk keresztül. Ha az Úr Igéjére figyelünk, az érzelmi túltengéstől épp úgy mentesülünk, mint a rutinná vált formáktól.

Ehhez mennyei tűzre van szükségünk! Ez hozta a megoldást az első apostoli gyülekezet életébe is. Tűzre volt szüksége Péternek is. Nem volt elegendő az, hogy a tűz mellett tartózkodott. Aki a Krisztus ellenségei által szított tűz mellett akarja melengetni didergő lelkét, még ha tanítvány is, úgy jár, mint Péter, aki megtagadta hön szeretett Mesterét (Mk 14,54). Péter helyzete megváltozott, amikor „tűzbe került”. A tengeren kimerült és megéhezett tanítvány odament ismét a tűzhöz, de azt már Jézus gerjesztette. Itt Simon igazi „tűz alá” került. A „Szeretsz-e engem?” kérdésre a legtermészetesebben igennel válaszolt, bár a tűz hatása alatt a harmadik „igen kimondásakor bűnbánattal telt meg (Jn 21,9).

Péter életében a drámai fordulatot az hozta, amikor tüzet fogva maga is tűzbe került. Az ApCs 2,3–14 szerint kiment az utcára és oly tüzesen prédikált, hogy egy nap három ezren gyúltak lángra az Úrért. Itt van az ideje a te életedben is: megérett az idő a prófétálásra, a nyelveken szólásra, a látomásokra, az álmok látására, a jelekre, a csodákra. Induljunk el a kritizálás helyett a vágyakozás és az imádság útján. Aki nem indul, az lemarad, ott marad, ahol van. Akik nem kerülnek bele az Isten Szelleme áramlásába, azok csupán kövült tanok képviselői, az ítélkezés fásult eszközei maradhatnak.

Szükségünk van arra, hogy Isten Szelleme átáradjon rajtunk. Péter, amikor így kezdett prédikálni, az addig érdektelen tömeg ezrével indult, nem Péterhez, hanem a Tűzhöz.

A tűz ma is vonzza az embereket, ha benned is Isten Szelleme van, kívánjad, akarjad az Ő hatalmas erejét. Ő azt akarja, hogy átfolyjon a te életeden, hogy az Úrban gyönyörködve légy erős és ne a láthatókra nézz, mert ezek egy nap eltűnnek, hanem a láthatatlanra, amely örökké megmarad.

A Szent Szellem munkáját nem pótolja semmilyen mesterséges program. Aki ezt figyelmen kívül hagyja, annak életéből hiányozni fog az öröm, a maradandó gyümölcs, az Isten dicsőítő eredmény. Isten meg akarja újítani népét, s ehhez a tűzre és a sebesen zúgó szél zendülésére van szükség, hogy kiégesse a fa, a szén, a pozdorja, a megavult emberi igazság, az elkülönülés, vagy különködés nagyon is kétes értékű felépítményét. Isten azt akarja, hogy a sebesen zúgó szél életünket is elérje, és a fáradt, áporodott, rutinszerű vallásos légkört felváltsa az új, a mennyei, a Sáron rózsájának illata.

Ő azt akarja, hogy az emberek didergő lelkét ne művi, valamely teológiai konyhán összekotyvasztott program-eledel várja, hanem a Szent Szellem tüze. Ez csodát művelt a jeruzsálemi felházban és ezt teszi ma is. Menjünk hát mi is a lelki felházunkba és maradjunk ott, míg a tűz hordozóivá nem lettünk.

Tűzre van szükség! Óh, bárcsak lobogna már!

ÍRÁS AZ ÍRÁSRÓL

**A pünkösdzizmus teológiai vonatkozásai (2. rész) • Julian W. Ward,
fordította: Kovács Zoltán**

Szentlélekkeresztység és a Lélek ajándékai

A pünkösdieknek ki kell fejleszteniük a hívő élet kezdő lépéseiről szóló tételeiket, hogy megmutassák, hogy a szentlélekkeresztiséget nem szabad összetéveszteni az újjászületéssel,

miként azt sok protestáns teszi; és mindemellett megtartsák a krisztológiai alapokat, hogy a Szentlélek munkája ne váljon különállóvá Krisztus munkájától és az Atya cselekedeteitől a megváltás Krisztus élete, halála és feltámadása – történetében. Ez annak hangsúlyozásával érhető el, hogy a szentlélekkeresztség ajándéka Krisztusnak az Atya jobbjára való felemeltetésén alapszik, ahol hatalommal uralkodik, amíg vissza nem jön (Jn 7,37–39; ApCs 2,33–36). Mi is részesedünk Krisztus ezen hatalmából, mert egyek vagyunk Vele az Ő testében, és megkaptuk Lelke kitöltetését, ami először pünkösdi napján történt meg. A Lélek ajándékairól szóló tanban aztán a pünkösdiel elmondhatják, hogy ezek az ajándékok nem az ő tulajdonuk, hanem Krisztus kegyelmi munkájának megnyilvánulásai, melyek evangélizálásra és Isten gyermekeinek építésére valók. Így nem automatikusan elérhetőek, hanem csak akkor nyilvánulnak meg, ha a hívők Krisztusban vannak oly módon, hogy az Ő élete megnyilvánul bennük. Ezen ajándékok megnyilvánulásának előfeltétele az Isten hangjára való fokozott érzékenység, a szent életre való elkötelezettség, az Isten hívására való feltétlen odaszánás, valamint az Isten akarata szerinti, az Ő munkatársaként való munkálkodás, ami beleillik Isten stratégiájába. Az ajándékoknak ez a – megnyilvánulásokként való – megértése aztán védőkorlátként működik az igei tanításoknak az úgynevezett hitmozgalom általi felületese és elferdített ábrázolásával szemben, mely szerint Isten akarata az, hogy mindig egészségesek és gazdagok legyünk. Isten kegyelme sohasem válhat tulajdonunkká, hogy kívánságaink szerint bánjunk vele, hanem mindig a korlátlan isteni uralom rejtélyén belül marad. A kereszt útjának követése mindig az önmegtagadás nehéz útjának követését jelenti, valamint a nélkülözés és a szenvedés elfogadását a Mester szolgálatában.

Isteni gyógyítás

Ennélfogva a pünkösdielnek ki kell fejleszteniük az isteni gyógyítás tanát, ami feltételezi, hogy Isten nem mindig gyógyít meg időkorlátainkon vagy földi életünkön belül; mialatt képes bemutatni a gyógyításra vonatkozó isteni ígéreteket, és behelyezni a gyülekezeteken belüli munkába a Jak 5,13.16; és az evangélizálásba a Mk 16,18 szerint. Ez csak egy olyan tanításon belül lehetséges, mely bemutatja Isten teljes tervét, kijelentvén, hogy Isten ereje tökéletesen az erőtlenségben végeztetik el (2Kor 12,9).

Prófétálás

Hasonlóképpen a profétálás ajándéka is olyan mai magyarázatot igényel, ami lehetőséget nyújt az igaz proféciáknak a jószándékú hívők hamis megszólalásaitól, valamint a keresztény hitet valló félrevezetett emberek hamis gondolataitól való megkülönböztetésre. Az újabb tapasztalatok mutatják, hogy mennyire fontos megkülönböztetni a hamis proféciákat, és felismerni Isten valódi hangját.

Szükség van a démonokról szóló tanításnak is, ami elismeri a gonosz lelkek tevékenységét a hívők megszorításában és a gyülekezeti testvériség félrevezetésében; valamint megmutatja, hogy az ellenség ezen munkái hogyan leplezhetőek és győzhetőek le. Ez a tanácsadás szolgálatában is fontos, hiszen súlyos következményekkel járhat egy pszichológiai probléma démoni tevékenységként való félreismerése, és fordítva, ha nem ismerjük fel a démoni befolyást egyes rendellenességek mögött.

Ember – filozófia – pszichológia

Napjainkban nagy szükség van az ember – mint Isten képére teremtett, és mégis elbukott, születésétől fogva bűnös Lény – teológiájára, ami az embermodell alapjául szolgálna azzal a céllal, hogy igaz keresztény tanokat fejlesszünk ki a lelki életről, a hitbeli megtapasztalásokról, a dicsőítésről és a pásztori gondoskodásról a filozófia, a pszichológia és a szociológia hívő értelmezésének megfelelően. A pünkösdiel vétkesek abban, hogy az

embert néha *pelágiánista* nézőpontból ábrázolják, tagadván belső bűnösségét. A reformátorok viszont körültekintően megtartották a páli szemléletet az ember bűnösségéről, mely szerint az eltorzítja az ember természetét, és megakadályozza őt eszményeinek megvalósításában. A 18. századi felvilágosodásból eredő világi politikai filozófiák és az emberről szóló modern tanulmányok nem ismerik fel az ember eredendő bűnösségét, és emiatt az ember és a társadalom humanista felfogása elmulasztja a politikában, az oktatásban és a szociálpolitikában meggátolni a legtöbb nyugati társadalomra oly jellemző erkölcsi romlást. Ahhoz, hogy a hívők erőteljes befolyással lehessenek a társadalomra a jövőben, ki kell fejleszteniük a keresztény embertant, mely a legjobb bepillantást nyújtja a filozófiába és a pszichológiába, meggyőző és következetes emberképet formál belőlük, melyből értelmes pszichiátria és szociológia nőhet ki. Ebből aztán oktatási filozófiát és politikai elméletet lehetne képezni, ami maradandó értékkel bírna a 21. században.

A helyi gyülekezetek felépítése

A felekezeti közti karizmatikus mozgalom kihívást jelent a pünkösdiéknél számára, hogy gondolják újra a gyülekezetről szóló tanításukat, és újítsák meg elképzelésüket róla, mint Krisztus testéről, mely kölcsönösen egymástól függő szolgálatok által épül. Emiatt a továbbiakban is szükséges tanulmányozni az apostolok és a próféták szerepét napjainkban, valamint kapcsolatukat a helyi vének és diakónusok szolgálataival. Ma már általános az a felismerés, hogy jobb, ha szolgáló csoportok vannak a helyi gyülekezetekben, és nem hagynak minden szolgálatot a pásztorra. Az evangélisták szolgálata uralkodó helyet foglal el a pünkösdiéknél között, de az amerikai botrányok élesen hangsúlyozták felelősségüket a tágabb értelemben vett gyülekezet iránt. A pünkösdiéknél erősen támogatják a misszionáriusok hagyományos szolgálatát, mint a nagy küldetés teljesítésének főbb részét, azonban a teológiai és a missziós tanulmányokat most a kereszténység utáni Európa újraevangélizálásának nehéz feladatára kell irányítani, és arra, hogy az ébredések történetének és a gyülekezet növekedésének elemzése hogyan segíthet ebben a feladatban.

Jézus Krisztus visszajövele

Végezetül, a *Scofield* Biblia jutalomosztó jövőképe teret veszít a teológiailag tájékozott pünkösdiéknél körében, akik egyre inkább a történelmi *premillennializmust* hirdetik. A múlt tapasztalatai mutatják, hogy veszélyes a közeljövőre jósolni Krisztus visszajövetelét, s emellett a pünkösdiéknél felismerik a jelenkori fontosságát annak az igei jövendölésnek, hogy Izrael eljövendő megtérése megelőzi a világméretű ébredést. Néhányan úgy gondolják, hogy mindez egy jövőbeli izraeli-arab háború következménye lesz. A pünkösdi teológiában fenn kell tartani Jézus visszajövetelének és az utolsó ítéletnek az újszövetségi hangsúlyosságát, és – más vallások és a *New Age* mozgalom állításával szemben – meg kell erősíteni, hogy Jézus Krisztus a megváltás egyedüli útja. Ezek vitatják a menny és a pokol természetét, különösen azt, hogy a pokol végnélküli gyötrelme-e, vagy örök halál, a megsemmisülés egy formája. Az igazi pünkösdi teológia az igazság lelkétől ihletett, és nélkülözhetetlenül szükséges a gyülekezet missziójához abban a válságos időszakban, amelyben élünk.

A cikk a jönköpingi Pünkösdi Európa Konferencia (PEK) részeként 1991. aug. 8-án megtartott vezetőségi konferenciára íródott. A fordítás alapját a World Pentecost című amerikai pünkösdi havilapban megjelent változat adta.

A CSALÁD

A család szexualitkája • Lennart Steen

{k1992301}

Dr. Lennart Steen, svéd filozófia professzor és gyülekezeti vezető, 1992. április elején keresztény szexualitikai előadás sorozatot tartott az ózdi pünkösdi gyülekezetben, a következő témakörökben:

- *emberi kapcsolatok – bevezetés a Biblia alapján;*
- *a szexualitás és párválasztás – fiataloknak;*
- *a házasság;*
- *a gyermeknevelés;*
- *egyedülállók, özvegyek, elváltak.*

Az előadások rövidített, írásos anyagából – melyet ifj. Kovács Béla készített most a bevezetést és a fiataloknak szóló részt közöljük. Az előadást következő számaink a család című rovatában további egy-egy témakör közlésével folytatjuk.

a Szerkesztőség

Emberi kapcsolatok (Bevezetés a Biblia alapján)

A Biblia Mózes első könyvében, annak is az elején foglalkozik az ember teremtésével.

Nézzük csak, mit is mond Isten az emberről, akit alkotott?

„Megteremtette Isten az embert a maga képmására Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket Isten megáldotta őket és ezt mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be és hódítsátok meg a földet.” (1Móz 1,27–28a)

Isten alkotott mindent, ami csak az égen és a földön van, de csak az emberről mondta azt, hogy az az Ő képmása. Te Isten képmása vagy, drága vagy az Ő szemében. Csodálatos vagy, mert Isten van benned. Erre a képre sok szenny rakódott, de a mélyben valami mégis hasonlít Ő rá.

Isten ezt a deformálódott képet újra fényessé tudja tenni. Azt akarja: Te ismét régi fényedbe ragyogjál, ahogy Isten teremtett.

Isten az Ő bölcsességéből az embert, az Ő képmását két részletben alkotta meg. 1Móz 2,18 beszél arról, hogy Isten látta, hogy nem jó a férfinak egyedül lennie, szüksége van arra, hogy kiegészüljön: „Azután ezt mondta az Úristen: Nem jó az embernek egyedül lennie, alkotok hozzáillő segítőtársat” (1Móz 2,18) „Mély álmat bocsátott azért az Úristen az emberre, és az elaludt. Akkor kivette egyik oldalbordáját és húst tett a helyére. Az emberből kivett oldalbordát asszonnyá formálta az Úristen.” (1Móz 2,21–22)

Látod, nem férfi volt az, akit utoljára teremtett. Az egész teremtésben Isten az egyszerűbbektől a bonyolultabbak, a nagyszerűbbek felé haladt. A legjobbat, a legtökéletesebbet: a nőt teremtette Isten legvégül! – Hálát adok neked ezért Uram!

Úgy is mondhatnám, a nő „jobb” minőségű, mint a férfi. Tatán ezt bizonyítja az is, hogy a várható élettartamuk hosszabb, mint a férfiaké, vagyis „tartósabbak.” Erre a nőknek fel kell készülniük, mert lehet, hogy özvegyként kell majd valamikor élnetek. Azért legyetek nagyon kedvesek férjetekhez!

Tehát Isten nem egyedüllétre teremtett minket. A teremtés kiteljesedése az, mikor a férfi és a nő egymásra talál. Ez Isten terve, hogy a szép fiatal lányok és fiúk egymásra találjanak.

Viszont ezért a találkozásért imádkoznunk kell. Tudod, Isten meg tud téged áldani abban a helyzetben, amiben most vagy. Még ha fiatal korodban rosszul választottál is. Isten a rossz kapcsolatokat meg is tudja változtatni és boldoggá tenni.

A Róm 4,7-ben azt mondja az ige, hogy Isten megeleveníti a halottakat és létrehívja a nemlétezőket. Lehet, hogy szereteted már halott a házasságodban, de Isten újra életre tudja kelteni. Ő megérti azt, hogy nem voltál keresztény, amikor megházasodtál. Kiálthatsz Hozzá, hogy az Ő szeretete töltsse be a te tönkrement kapcsolatodat.

Isten azonban először téged akar megváltoztatni és csak azután a házastársadat. Neked szeretned kell férjedet vagy feleségedet először és Isten így tudja őt megérinteni. Sokszor ez

nagyon nehéz, mert különféle kísértések vannak az életben. Az ember általános tulajdonsága, hogy elégedetlen és mindig többre vágyik. Így volt ez már az édenben is. Az önzés vitte Évát a bűnbe. Ugyanez a kísértés megvan a mi életünkben is.

Minden ember örömet keres, és megpróbálja elkerülni a szenvedéseket. Mindannyiunkat ez a törekvés hajt, de gyakran tévútra vezet: önzésre és megalégülés utáni vágyra.

Megvan ugyanez a törekvés a két nem között is. Mindkettő megpróbálja a saját megalégülését keresni. Természetből fogva viszont nagy különbségek vannak a férfi és a nő között a hogyanban. A férfi elsősorban a feleségével való együttlétet tartja a boldogság forrásának, míg a nő ugyanezt inkább a kapcsolatban rejlő biztonságérzetben találja meg.

Tehát könnyen előfordulhat, hogy a két fél törekvése nem egészen fedi egymást, és ilyenkor a házastársak úgy érezhetik, hogy a másik nem foglalkozik velük eléggé.

Az egyiknek ki kell egészítenie a másikat.

Ez a vonzódás férfi és nő között Isten akarata, tehát nem bűnös dolog, Isten alkotott minket így. Ez természetes. Ha meglátsz egy szép női fotót lehet, hogy vétkesnek érzed magad. De vedd figyelembe a következőt: különbség van erotika és esztétika között.

Adj hálát az Úrnak, hogy Ő szépet teremtett, de adj hálát Neki a te feleségedért is, aki otthon vár. Ne foglalkozz a dologgal többet, tedd le az Úr elé.

Természetesen előfordulhat, hogy nők egy szép fiatal férfi fotóját pillantják meg az újságban, akkor ők is hasonlóképpen tegyenek.

Minden ember életében vannak olyan dolgok, amelyek nélkülözhetetlenek az élethez. Ezek a táplálkozás, a megfelelő lakhatási körülmények és a kapcsolatok. Az ember társas lény, nem egyedüllétre lett teremtve.

Törekvésünk a kapcsolatokra nagyon természetes. De hogyan is kezdjük el kapcsolatokat kiépíteni?

Nekünk keresztény embereknek megvan az a lehetőségünk, hogy az Úr vezetését kérjük kapcsolatainkban. Isten segítségét, tanácsát kell kérnünk a megfelelő partnerért, annál inkább, mivel a szerelem és a házasság a jövő generáció életét is meghatározza.

Amint már korábban is mondtam, ha olyan kapcsolatban élsz, ami nem megfelelő, akkor azt Isten rendbe tudja hozni. Ő a kapcsolatainkat is meg tudja gyógyítani!

Isten szeret és lehetőséget ad mindannyiunknak, hogy az Ő szeretete legyen bennünk.

A Lk 10,26–27-ben ezt kérdi Jézus Krisztus: „Mi van megírva a törvényben? Hogyan olvasod? Az így válaszolt: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, és felebarátod, mint magadat.” Úgy vélik a szeretet érzés kérdése. Isten ígéje viszont azt mondja, hogy nem kell semmilyen különleges érzés ahhoz, hogy valakit szeressél, hanem egyszerűen akarnod kell szeretni! Elismerem, gyakran nehéz szeretni. De mégis szeretned kell! Szeretetednek add is jelét, hogy Isten lássa azt. Végy virágot, bonbont a feleségednek, süss tortát a férjednek! Gyakorold a szeretet! Isten azt mondja, hogy te képes vagy szeretni!

Mindenki szeret valakit, vagy valamit. Így vagyunk a bűnnel is. Azért fogsz majd megítéltetni, mert szeretted a bűnt, és nem azért, mert Istent nem szeretted. Saját magunk szeretete miatt viszont Isten ítélete jöhet az életünkre.

Néhány szót szólok még az egyedülállóknak. Az egyedüllét nem egy elátkozott állapot. Jézus is egyedülálló volt. Ő megszentelte ezt az állapotot. Az egyedülállók nagyon hasznosak lehetnek az Úr számára, ha odaszánt életük van. Ha boldogok az egyedüllétben, ne sajnáljuk őket, mert elhívásuk van az Úrtól.

Akik viszont boldogtalanok, Isten azoknak is készített megoldást. Akik özvegyek vagy elváltak, azokra a gyülekezeteknek kell gondot viselnie. Ők az egyedüllét miatt sokkal inkább vágnak kedvességre, elismerésre. Mivel testvérek vagyunk, tartozunk azzal, hogy egymás terhére hordozzuk. Hívjuk meg őket otthonunkba, imádkozzunk velük, hogy érezzék, ők is tartoznak valakihez. Például gyermekeink mellé pótnagymamaként szívesen láthatjuk őket.

Azért sem szabad elfelejteni, hogy az özvegyeknek idejük van az imádkozásra, a gyülekezet, a város terheinek hordozására az Úr előtt. És ez hatalmas lehetőség a szolgálatra!

Szeretnék néhány szót szólni az ifjakhoz, akik még nem voltak házasok. A ti társkeresésekben legfontosabb az Úr vezetéséért imádkozni.

Sokszor nagyon határozatlanul imádkozunk. A ti imátok legyen konkrét. Előre örülj a te házastársadnak, akit az Úrtól fogsz kapni. „Uram köszönöm, hogy a legjobb társat adod nekem. Engem is tégy a legjobbá az ő számára. Uram, áldd meg őt mégjobban!”

Tudod mit bizonyít az ilyen ima? Azt, hogy te már ismeretlenül is szereted leendő férjedet, feleségedet. És az sem mellékes, hogy jobb később egy áldott emberrel együtt élni!

Végezetül azt akarom még mondani, hogy a legjobb házasságokban is lehetnek válságok, mivel nem vagyunk tökéletesek. Ne lepődjete meg azon, ha ezek megérkeznek életetekbe, hanem legyetek rájuk felkészülve.

Fiatalság, szex, szerelem

Legelőször is azzal kell kezdenem, hogy megnyugtassalak titeket, mert a ti problémáitok olyanok, mint más országok fiataljaié. Isten mindannyiunknak Atyja, és Jézus Krisztus a mi barátunk, akinek van szava az Ő barátaihoz, aki megérti őket, hiszen hozzánk hasonlóan mindenben megkísértetett, kivéve, hogy vétkezett volna. Azért Ő nagyon jól ismeri a fiatalok minden gondját-baját.

Nagyon örülök ennek az alkalomnak, hogy az imaházban beszélgethetünk ezekről a témákról. Mert a ti születek idejében nem volt arra lehetőség, hogy a fiatalok a gyülekezetben kapcsolatot tartsanak egymással.

Így volt ez az én fiatalágomban is, ezért aztán a parkokban találkoztunk. Isten „találta fel” az embert, és látta, hogy nem jó a férfinak egyedül, ezért teremtett mellé társat: a nőt.

Isten maga hozta létre a házasságot. Ezt Mózes első könyvében így olvashatjuk: „És mondta az Úristen: Nem jó az embernek egyedül lenni, szerzek neki hozzáillő segítőtársat ... Annak okáért elhagyja a férfi az ő apját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté” (1Móz 2,18.24).

Az ige a házasságot illetően három fontos dolgot mond nekünk:

– *Az ember elhagyja apját és anyját.* Ez azt jelenti, hogy szociálisan érettnnek kell lennie arra, hogy jövőendő családját el tudja tartani. Már nem a szüleitől függ többé, van munkahelye, van hol laknia. Ezek igen fontos tényezők a házasságban.

Meg kell jegyezni, hogy nemcsak a férfi hagyja el szüleit. Abban a korban természetes volt az, hogy a feleség elhagyta apját, anyját és a férje családjához költözött. Amit itt az ige mond, az azt is jelenti, hogy a házasságban férj és feleség önálló életet él. Mindezek a házasság családi oldalát reprezentálják.

– *A férfi ragaszkodik feleségéhez.* Az emberek már a névviselésben is különbséget tesznek, hogy az illető nő férjes, vagy még hajadon. Ez azt erősíti meg, hogy már tartozik valakihez. Mindenkinek tudnia kell azt, hogy megházasodtál, ami azt is jelenti, hogy nem élhetsz addig együtt valakivel, amíg meg nem házasodtál.

Ez a rövid igeszakasz a házasság társadalmi oldalára mutat rá.

– *És lesznek ketten eggyé.* Ez a házasság testi oldala. De nem ezzel kezdődik. Az elmondottak azt is feltételezik, hogy egy házasság kialakulásához időre van szükség. Az ember életében kétféle érettséget különböztethetünk meg: a szexuális és a társadalmi érettséget.

A szexuális érettség, ami Európában kb. 17 éves korban jelentkezik, azt jelenti, hogy az ifjú emberpár már felelősséget is tud vállalni a szexért, vagyis nem egyszerűen a biológiai érettség elérése ez.

A szociális érettség pedig azt az életkort jelenti, amikor a fiatal alkalmassá válik saját család eltartására. Ez sok mindentől függhet, pl. tanulmányok befejezése, munkahely, lakásgondok stb. Európában a társadalmi érettséget a fiatalok kb. 25 éves korban érik el. A kétfajta érettség

között viszont van egy nagyon nehéz időszak.

Nagyon kevés fiatalember házasodhat meg 17 évesen. Az ókori zsidóknál ez könnyebb volt, mert a fiúk ott általában 18 évesen nősültek, a lányok viszont már 13–14 évesen férjhez mentek.

De a mi társadalmunkban ez nem így van. Ezért sokkal nehezebb megszentelt életű hívő fiúnak lenni, mint világinak, mert ők azt mondják: nem probléma, váltogathatom a barátnőimet, együtt élhetek velük. De Isten tőletek mást vár, nektek valami gyönyörűségeset akar adni a házasságban. A világi fiatalok a bűn után vágyakoznak. Mivel ti tiszták vagytok, azért nem kereshettek bűnös örömeket.

A gyülekezetnek is sokat kell imádkoznia a hívő fiatalokért; nem könnyű a helyzetük, és manapság sokkal több a kísértés is, mint régebben volt. Tudomásul kell venni azt is, hogy mind fiúknak, mind lányoknak erős nemi készletük van.

1. Most néhány dolgot szeretnék elmondani az önkielégítéssel kapcsolatban, mert ez mindnyájatoknak nagy gondot jelent valószínűleg. Vannak, akik azt mondják, hogy az önkielégítés a természetes nemi fejlődés egy szakasza, és ezért normális dolog. Egy svájci gyülekezeti vezető azt mondta, hogy nem bűn ez, én pedig azt mondom, de az is lehet. Egy fiatal lány egy ilyen beszélgetésen elmondta, hogy ha nem bűn, akkor ő miért érzi mindig szennyeseznek magát utána?

Nagyon nehéz téma ez, mert a Biblia konkrétan nem szól semmit az önkielégítésről. Az biztos, hogy nem halálos bűn. És mivel az ige nem szól róla, ez azt is jelenti, hogy Isten gondot tud viselni rátok ebben a dologban. Bizonyos fokú gyengeség bizonyítéka az önkielégítés, de tudjátok, az Úr megerősíti azokat, akik gyengék.

Van pszichológiai magyarázat is az önkielégítésre: a testünknek nemi vágya van, és mivel nincs partnerünk, és nem tudunk ebben osztozni, egyedül keressük a kielégülést. Sokan beleesnek ebbe a kísértésbe. A kívánságod erősebb az akaratednél, de utána mégis bűnösnek érzed magad, és azt mondd, nem vagyok jó keresztény és az Úr nem tud használni engem. Figyelj csak! Ezt a Sátán mondja, hogy te nem tudsz érett keresztény lenni. Az önkielégítés okozta elkedvetlenedést, feszültséget viszont csak újabb önkielégítés oldja kis ideig. Így egy ördögi kör alakulhat ki, ahonnan szabadulni csak Isten segítségével tudsz. Nem azt mondom, hogy emiatt megszállott vagy, de bizonyos fokú démoni befolyásoltság van az életedben.

Kérd a lelkipásztort, a presbitereket, hogy imádkozzanak veled a szabadulásért.

Az én időmben a könyvek keveset beszéltek erről a témáról, de amik mondtak is valamit, azok is olyan tanácsokat adtak, hogy a fiatal dolgozzon keményen, sportoljon, hogy energiáját lekösse. Ha másképp nem megy, vegyen hideg zuhanyt, feküdjön kemény fekhelyen. Hát az ilyen edzéstől az ember energiája nem hogy fogy, hanem még növekszik! Saját tapasztalatom az, hogy elkezdtem járni imaórákra, akkor még jó hosszú imaórákat tartottak, amin aztán úgy kifáradtam, hogy mire hazaértem, eszembe se jutott. Mindannyiunkban van egy megtisztulási törekvés. Soha ne felejtse el azt, hogy te keresztény vagy, bárhogyan is alakul a helyzet, és akkor érvényes rád 1Jn 2,12a igéje: „Gyermekeim, ezeket azért írom nektek hogy ne vétkezzetek. De ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus. És Ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért ...

Ne vétkezzetek tehát, de ha mégis bűnbe esünk, akkor van Pártfogónk Istennél, aki esedezik érettünk. Ha tisztátalanság érzése van benned, menj az Úrhoz! Gondolod, Ő nem teszi meg, hogy megbocsásson?

Ne utáljátok magatokat, mert a Sátán így akar depresszióba kergetni benneteket. De ne is ez legyen az egyetlen imatémátok, dicsőítsétek Istent. Segítsetek az időseknek fölös energiáttal, munkálkodjatok a gyülekezetben. Vannak Szentlélekkel megáldott fiatalok, akiket a tegnapi tisztátalanság önvádja miatt Isten nem használhat. De ha letted az Úr előtt a dolgot, miért hallgatsz a vádoló szavaira? Istennek rátok, fiatalokra is szüksége van.

Szolgáljatok az Úrnak! Néhány ígét említek ezzel kapcsolatban: Fil 4,8; Róm 6,10–14; 8,1;

1Jn 2,2; Ézs 40,30–31; Gal 5,2.

2. Most azokhoz szeretnék szólni, akiknek már van partnerük, hogy hogyan is éljék meg ezt a kapcsolatot. Természetes dolog, hogy a fiatalok szerelmet keresnek, és ha már van barátjuk, vagy barátnőjük, ez a vágy egyre inkább egy irányba mutat. Azért nem árt vigyázni, mert a test erősebb lehet az akaratnál. És egy meggondolatlan pillanatért lehet, hogy hosszú éveig kell fizetned az árat. Több fajta ellenvetés is elhangozhat a nemi kapcsolat létesítése ellen:

Mondok nektek néhány tipikusát:

– *Miért kellene még várnunk? Olyan szép a barátnőm/barátom és annyira kívánom őt. Különbö is mindenki ezt teszi. Miért ne tenném?*

Azért, mert Isten előtt ez nem kedves. A testednek nem vagy az ura, mert a Szentlélek temploma. Az Úr kedvéért ne tedd, tégy bizonyosságot arról, hogy szent vagy.

– *Miért ne tennék? Hiszen az olyan természetes dolog, mint az evés, vagy ivás.*

Nem egészen. Ha néhány napig nem iszol, meghalsz, és ha két hónapig nem eszel, akkor is meghalsz. De éveig meglehetsz szexuális kapcsolat nélkül, és egészséges maradsz.

– *Ki kell próbálni, egymásnak vagyunk-e teremtve?*

Tudjátok, házasságot házasság nélkül nem lehet kipróbálni. Semmi köze ennek a házassághoz, a feleknek nincs felelőssége egymás iránt, bármikor befejezhetik, amikor úgy látják jónak. Az igazi szeretet kockázatot is vállal, és hit és odaadás is szükséges a jó házassághoz.

– *Bizonyítsd be, hogy szeretsz engem. Ha nem, van más lány is rajtad kívül.*

Ez éppen, hogy nem a szeretetet bizonyítja, hanem a fiú önszeretetét, aki nem tud magán uralkodni. Az ilyen házasság után is hasonló hűtlen típus lesz.

Az 1Kor 7,9 azt mondja, ha nincs önuralmad és állandó vágy él benned, ami nem természetellenes ugyan, akkor jobb még korábban is megházasodni, még a szociális érettség elérése előtt. Mert érdemesebb házasságban tisztán élni, még ha az önálló élethez nincs is meg mindenetek.

– *Különösen hívő fiataloknál van meg a veszélye annak, hogy így gondolkozzanak: Isten a szeretet, és mi szeretjük egymást Isten előtt, és már imádkoztunk is a dolgokért. Miért ne lennénk együtt?*

Sokszor az Úr jobban tud szólni másokon keresztül, pl. szüleid által az ilyen gondolkodás ellen. Mert akármennyire is szeretettel teljesnek érzed az ilyen kapcsolatot, Istennek egy jobb szava van ennek meghatározására. És ez a paráznság. Avagy parázna akarsz-e lenni?

Fiatalemberek gyakran váltogatják barátnőiket a világban, és előfordul ez hívő körökben is.

De ez nem nevezhető ideális párkeresésnek. Az lenne az optimális, ha rögtön az igazival esnénk szerelembe. De egyikünk sem tökéletes, és néhány hónap múlva kiderülhet, hogy nem az a lány vagy az a fiú az igazi. Mit is tegyünk ekkor?

Tudni kell egy kapcsolatot becsületesen befejezni. Meg kell őszintén mondani a másiknak, hogy rádöbbsz, nem ő lesz a férjed, feleséged, és köszönd meg neki mindazt, amit a néhány hónap alatt tőle kaptál, Isten iránti hálával a szívedben. Az ilyen elválás mindig sebeket ejt, de ezek idővel be fognak gyógyulni.

Hogyan tudhatod meg akkor, hogy ki az igazi? Sok esetben Isten békességét, amely minden értelmet felülhalad, érzed szívedben vele kapcsolatban. Ne felejtse, hogy a jó feleség kegyelmi ajándék az Úrtól. Azért Őrá nézzél a párválasztásnál is!

3. Röviden szólnék most a jegyességről. Ez már a kapcsolatnak olyan formája, amikor a fiú és lány nyilvánosan is vállalják egymást, és már a házasságra készülnek.

Fontos, hogy a jegyesség alatt megismerjétek egymás családját, azt, hogyan viszonyul a jövődöbelid a szüleihez, a testvéreihez. Ha például a fiatalember az édesanyját mintegy házicselédnek nézi, néhány év múlva téged is annak tarthat.

Hasznos lehet, ha néha váratlanul toppansz be hozzájuk, érdemes megnézni, hogyan viselkedik ilyenkor.

A jegyesség alatt beszélgessetek sokat egymással a közös otthonotokról, a gyülekezetről, leendő gyermekeitekről. Beszéljétek meg, hogyan fogjátok majd a szabadidőt együtt eltölteni. Lássátok meg a különbséget is, és fogadjátok el egymást úgy, ahogy vagytok. Egyoldalúan nem lehet a másikat megváltoztatni, de a házasságban mindkét fél lassan egymáshoz „idomul”. És imádkozzatok együtt.

Felmerül a kérdés, hogy testileg meddig mehetünk el házasságkötés előtt? A Biblia azt mondja, tisztelnünk kell egymást, de ne vigyük a másikat kísértésbe. A petting nem Isten szerint való (vesd össze Ez 23. részében leírtakkal).

Természetesen beszélhettek a szexről is, de ne ez legyen az egyetlen beszédtema köztetek. Elmondhatod neki, hogy szereted őt, és kívánod őt, és a lány is mondhatja ezt. Jó az, ha a fiú nyíltan elmondhatja az érzéseit, a lánynak is jó hallani, hogy ő milyen vonzó, mert ez meleg érzéssel tölti el a szívét.

Mivel a jegyességnek szakítás is lehet a vége, ezért nem szabad lefeküdni a házasságkötés előtt.

4. Most pedig azokhoz szólnék, akiknek nincs partnerük, de szeretnének. Minden fiatal reméli azt, hogy egyszer igazi szeretetet fog kapni és ő is ilyet fog adni. De sokan mégsem biztosak abban, hogy így is lesz. Mi mindannyian kaptunk szeretetet. A szüleink kezdtek először szeretni bennünket, és mi is őket. Ahogy azonban növekedünk, egyre meghatározóbbá válik a saját korunkbeliekhez fűződő szeretet. A párválasztás során pedig ez lesz a domináló, később pedig szeretetünk iránya gyermekeink felé fordul. Ahogy öregszünk, lassan elmaradnak az azonos korosztálybeliekhez fűződő kapcsolatok, és a házastárs elvesztésével gyakran csak a gyerekek, az unokák felé irányuló szeretet lesz meghatározó.

A fiataloknak gyakori problémájuk, hogy nem tudják magukat elfogadni. Bizonyos dolgokban szeretnék magukat jobbnak látni, noha az ellenkező neműeknek így is tetszenek, de maguknak nem. Kérdés, hogy kaphatsz-e így szeretet?

Sokszor csak ábrándozol, sóhajtozol, imádkozol az Úrhoz, de nem történik semmi. Várod, várod és nem jön a királyfi a hófehér paripán. Olvassátok csak el az Én 3,14 versét!

„Ágyamon éjjelente keresem őt, akit lelkemből szeretek, kerestem, de nem találtam. Fölkelek azért, és bejárom a várost, az utcákat és a tereket, megkeresem, akit lelkemből szeretek!

Kerestem, de nem találtam. Rám találtak az örök, akik a várost járják. Nem láttátok, kérdeztem, akit lelkemből szeretek? Alig mentem tovább tőlük, máris megtaláltam, akit lelkemből szeretek. Megragadtam, nem is engedem el, míg be nem vezetem anyám házába, szülőmnek szobájába!”

Látjátok, ez a lány nemcsak sóhajtozott és epekedett, hanem meg is kereste azt, akit szívéből szeretett! Te is kereshetsz, ezt mondja a Biblia.

Isten neked a legjobbat akarja adni, de ehhez neked is a legjobbnak kell lenned. Készülj, hogy az legyél. Nagyon konkrétan imádkozz! Te még nem tudod, de már létezik az a személy, akit Isten neked rendelt. Lehet, hogy már régóta ismered is őt, mint testvéredet a gyülekezetben. De a szerelem bármikor betoppanhat! Már előre kérjed rá Isten áldását, mert jobb egy áldott személlyel később együtt élni, mint egy meg nem áldottal.

Isten megválaszolja az imákat, legyetek nyitottak e felé! Természetesen fontos a külső is, hogy szépen vagy-e öltözve, üde, friss vagy, kedves másokhoz. Legyen szép a mosolyod, barátságos a tekinteted. Légy képes másokkal megosztani érzéseidet, dolgaidat. Tudod milyen egy kedves, bájos személyiség? Aki képes odafigyelni a másik emberre, érdeklődő és nyitott másokkal szemben. Akit három óra múltán sem kell „lelőni”, hogy végre hagyja szóhoz jutni a másikat. Ha ilyen vagy, sok barátod lesz, és sokan fognak szeretni.

Van egy angol mondás, ami úgy szól, hogy a szerelem a másik szemében gyullad fel, ami azt jelenti, hogy szépségedet a másik látja meg benned és szépnek látszol az ő szemében. És te is szépnek látod őt. És ez így van rendjén. A Péld 30,18–19 ezt mondja: „Ez a három dolog csodálatos előttem, sőt négy dolgot nem értek: A sasnak az útját az égen, a kígyó útját a

kösziklán, a hajó útját a mély tengeren, és a férfi útját a leánnyal”

Végül szeretnék vigasztalni és biztatni benneteket. Lehet, hogy már voltak rossz tapasztalataid, lehet, hogy tisztátalannak érzed most magad. Vagy a múltban volt valami rossz és úgy gondold, most már soha nem lehetsz jó feleség vagy jó férj; mi lesz így veled?

Mi Jézus Krisztus evangéliumát hirdetjük, ami azt mondja, a régiek elmúltak és imé, újjá lett minden. Az evangélium nem a tökéleteseknek szól, hanem akik úgy érzik, fogyatkozásuk van. Isten belőled a legjobb hívőt, a legjobb férjet vagy feleséget tudja előkészíteni. Isten átváltoztatja az életedet. Engedd ezt!

Mondd Neki: Itt vagyok Uram! A tiéd vagyok. Végy kezedbe engem és a Te kegyelmed legyen velem az én kapcsolataimban is!

Az Úr áldjon meg Titeket.

{k1992302}

CÍMLAPON

Az evangélizáció • Dr. Walter R. Grist nyomán. Telegdi József

Félre nem érthető utasítása van a hívőknek Jézustól arra, hogy az evangéliumot (örömhírt) elvigyék, hirdessék és átadják mindazoknak, akik még nem hallották, vagy akik még nem hisznek Őbenne.

A gyülekezetekben megszervezett evangélizációs alkalmakat vagy az utcai, művelődési házi, stadioni igehirdetéseket, bizonyágtételeket, énekléseket, zenéléseket tartani csupán az evangélium hirdetésének, felületességre vall. Evangélizálás az Istenben nem hívő házastárs, gyermek vagy szülő mellett a hosszú évtizedekig tartó szeretetteljes tűrés is. Nem csak a magasabb fizetésért kell alapos munkát végezni, vagy a jobb érdemjegyért sokat tanulni, hanem azért is, mert így elérhetjük, hogy ne legyintsenek ránk kollégáink vagy tanulótársaink, amikor Jézusról szóló bizonyosságunkkal elő állunk. A példák sora hosszan folytatható.

Az evangélizálás lehetőségét fel kell ismerni és élni vele, sokszor áldozatok árán („...áron is megvegyétek!”). De a lehetőség így is Istentől van. Isten munkálja – Lelke által – az ember döntése után a megtérés folyamatát is, de az evangélizálás módja, formája jobbra földi és emberi tényezőktől függ, a kor szellemiségét is magán hordja. Ami nem feltétlenül baj, csak tudnunk kell, hogy a kevésbé lényegest a lényeg után sorolhassuk. Ne engedjük az evangéliumot az evangélizálás technikáinak áldozatává tenni!

Kérjük Jézus Krisztust, hogy az emberek lelkének megmentésében és Isten országának építésében a személy szerint reánk eső feladatot meglássuk és hűségesen el is végezzük!

Rovatunkban az evangélizációs istentiszteletek kapcsán elsőként egy Billy Graham-munkatárs előadása nyomán összeállított írást közlünk, az igehirdetés felépítéséről.

John Wimber és Hevin Springer Teljhatalmú evangélizáció című könyve adja alapját a Hatalom a cselekvésre című, ifj. Kovács Béla tollából származó írásnak.

A gyermekevangélizációhoz gyakorlati tanácsokat gyűjtött össze Telegdi József egy, e témakörben tartott budapesti előadáson.

Hogyan evangélizáljuk meg Magyarországot? Luis Palau sportcsarnokbeli előadásának elolvasása után sem kapunk egyértelmű választ, de érdekes és megszívlelendő szempontokat a válaszhoz igen.

Az evangélizációs alkalmon Jézus mellett döntött emberek eljutnak-e a bemerítkezésig? S ehhez milyen segítség kell a helyi gyülekezettől? Az ózdi tapasztalatokról Ádámkó Lajos, a gyülekezet presbitere beszél.

Hogyan építsük fel az evangélizációs igehirdetést?

Hogyan építsük fel az evangélizáló igehirdetést a vallásos hallgatók számára, és hogyan építsük fel világi, szekularizálódott emberek számára? Minderre a Bibliából tanuljuk meg a választ: Péter és Pál apostol prédikációiból.

Négy igehelyet vizsgáljunk meg közelebbről:

1. ApCs 2,16–39 Péter – pünkösdkor (vallásos összejövetele);
2. ApCs 3–4 f. Péter – a sánta meggyógyítása után;
3. ApCs 13,14–52 Pál – istentisztelet a pisidiai Antiochiában;
4. ApCs 17,16–34 Pál – Athénben (pogány emberek között).

Vegyük sorra a fenti igéket.

1. ApCs 2,16–39 Péter – pünkösdkor (vallásos összejövetele)

1.1. Péter azzal kezdi a prédikációját, amit mindenki ismert már (16–21 v.). Istenfélő emberek gyülekeztek össze Jeruzsálemben, akik ismerték az ószövetségi tekerceket, prófétákat.

Közismert, általánosan elfogadott tény volt az, amit Jóel a Szentlélek kitöltetéséről mondott próféciájában. Ezt idézi Péter. Mintha így szólna: „Lapozzátok fel Jóelt, akkor nem csodálkoztok rajtunk.”

1.2. Péter az ismeretlen jelenséget magyarázza (22–35 v.). Részint arra utal, hogy a Szentlélek beszél ezeken az embereken keresztül a nyelvek által, részint pedig Jézusra utal, aki az ismeretlen kapocs Isten felé. (A történelmi Krisztust sokan ismerték ugyan, de mint Messiást, mint személyes Szabadítót nem ismerték.)

„Krisztus bizonyosságot nyert Istentől erők, csodák és jelek által. Ti megöltétek Őt, de Isten feltámasztotta” – érvel Péter, s újra az ószövetséget idézi. Dávidot hívja tanuul. Rámutat arra, hogy mi a kapcsolata annak, amit Jóel mondott azzal, ami ma történt. Az ismeretlent összeköti a már ismert tényekkel.

1.3. Figyelmeztetéseket is felfedezhetünk az igeszakaszban (23 és 36 vers). „Gonosz kezeitekkel megöltétek... Tudja meg azért Izráelnek egész háza, hogy Úrrá és Krisztussá – azaz Messiássá – tette Őt Isten, azt a Jézust, akit ti megfeszítettétek.”

1.4. Felhívás válaszra (36a). Tudnunk kell, mi az üzenet lényege. Tudnunk kell a lényegyet egy mondatban megfogalmazni!

– Készen vagytok arra, hogy elfogadjátok Őt, akit bemutattam nektek? Őt, aki csodákat tett, akiről a próféták szóltak, akiről Dávid is beszélt. Fogadjátok el Őt, mert Ő a Messiás! – szólt Péter bizonyító erejű felhívása.

– Mit tegyünk? – kérdezte a sokaság. – Térjete meg, és keresztelkedjete meg! – hangzott az egyértelmű felelet

1.5. Mi a meghívás eredménye?

a) Szívükben megkeseredtek (37) és örömmel engedelmeskedtek, válaszul bementek (41)

b) Akik nem fogadták el a meghívást, azokra ez vonatkozik: ti többiek, szakasszátok el magatokat tőlük! (40b)

Az emberek meggyőzése bűnösségükről nem az én dolgom, hanem a Szentléleké (Jn 16,8–11). Ha bizonyágtételemet Isten iránti hűségben végzem, akkor eredménye a Szentlélek kezében van.

2. ApCs 3–4. f. Péter – a sánta meggyógyítása után

2.1. Péter ismét ismert ténnyel kezdi beszédét. Az ósátyákról szól (3,12–13).

2.2. Péter az ismeretlen Krisztust hirdeti, akit nem ismertek el Messiásnak, Isten Fiának (13b).

2.3. Figyelmeztetések következnek (13–16 v). „Elárultátok, megtagadtátok Őt. A szentet, igazat meggyilkoltátok, de Isten feltámasztotta, mi vagyunk a bizonyosságai” – hirdeti az apostol.

Péter hidat épít Krisztus és a jelen esemény között: „A Krisztus nevében való hit által gyógyult meg a sánta, akit ti ismertek.”

2.4. A hívogatás (17–20 és 26 vers) sem marad el: „Tudatlanságból követtétek el vétkeiteket. Bánjátok meg azért és térjete meg, hitben fogadjátok el Őt, akkor eltöröltetnek a bűneitek.”

2.5. Mi lett az eredmény? (4,1–4)

a) Sokan hittek.

b) A papok irigykedtek, elfogták Pétert és Jánost. Börtönbe vetették, kihallgatták és megfenyegették őket (4,17–21). Más esetben meg is verték az apostolokat (5,40–41). Nem mindig lesz az evangélizáció eredménye tömegek megtérése. Ne keserítsen el az, ha hűségesen elvégezted a magad szolgálatát, de nem megfelelően válaszoltak az emberek. Ragaszkodj ahhoz, hogy hűségesen hirdesd az igét, az eredményt pedig bízd a Szentlélekre! A vetés különböző időszakokban érik be. Ha kávé ültetvényt telepítünk, akkor hat évnél előbb nem számíthatunk termésre. Más növény esetében hamar elérkezik a betakarítás ideje. Egyszer a kislánnyal zöldségfélét vetettünk. Kislányom másnap nagyon izgatott volt, reggelizni sem akart. – Apa, húzzunk ki néhány répát! – kérlelt. Meg kellett tanulnia neki is: vetés után várni kell, amíg a betakarítás ideje elérkezik.

3. ApCs 13,14–52 Pál – istentisztelet a pisídiái Antiochiában

3.1. Ismert tények (16–22 v). Pál az ószövetségi atyákkal kezdi beszédét, akiket Isten kiválasztott. Emlékeztet Isten tetteire: szabadulás Egyiptomból, pusztai vándorlás, honfoglalás, bírák ideje. A zsidók által jól ismert Dávid király a kapcsolópont az ismeretlen felé.

3.2. Ismeretlen, el nem fogadott tény (23–37 v). Dávid magvából támasztotta Isten a Szabadítót, Jézust. Pál apostol Jézust hirdeti, akiben Isten ígérete beteljesedett, de akit nem ismertek fel (27. vers!), akit ártatlanul megöltek. Isten azonban feltámasztotta és megjelent több napon át, amelynek (akinek!) ma is vannak élő tanúi. (Pál négyszer utal Jézus feltámadására, miközben újra meg újra az Ószövetséget idézi.)

3.3. Figyelmeztetés, buzdítás (38–39 v). Vegyétek tudomásul: „Őaltala hirdettetik néktek a bűnbocsánat!”

3.4. Felhívás (40–41 v). „Vigyázzatok! Be ne következék rajtatok, amit a próféták jó előre megmondtak: nem hiszitek el, amit Isten tesz. Itt a pillanat, fogadjátok el Őt, higgyetek benne!” – ébresztgeti hallgatói lelkiismeretét az apostol.

3.5. Az eredmény (43–52 v). A következő szombaton majdnem az egész város egybegyűlt az ige hallgatására. A hallgatók reagálása kétféle:

a) A zsidók irigykedtek, ellenkeztek, végül elűzték Pálékát;

b) A pogányok örvendeztek, magasztalták az Urat, hitre jutottak. Akik tanítványokká lettek, azok beteltek örömmel és Szentlélekkel.

4. ApCs 17,16–34 Pál – Athénben (világi emberek között)

4.1. Ismert tények (22–23 v). Pál apostol Athénben művelt, akadémikus közösségben szolgált az igével. Sokszor a legnehezebb feladat ezt a réteget megközelíteni, megérinteni.

Pál ott kezdte, ahol a hallgatói tartottak filozófiai gondolkodásukban. Jól megválasztott bevezetője megnyerte a hallgatók érdeklődését. – Engedjétek meg, hogy „az ismeretlen Isten”-ről szóljak hozzátok, akit ti ilyen néven tiszteltek – mondta az apostol.

4.2. Az ismeretlen Isten bemutatása (24–28 v). Isten teremtette a látható világot, aki a menny és föld Ura. Övé az egész világ: nem szorul emberi segítségre. Ő ad életet mindennek (lényegében az 1Móz 1 f. alapján beszél, valamint a 104. és 145. Zsoltárból idéz Pál). Az apostol az egyik görög költő szavait is idézi: „Mert az Ő nemzetsége is vagyunk”, azaz Ő teremtett és fenntart mindenedet. (Pál „sértés nélkül beszél a bálványimádásról, s ha a hallgatók komolyan érdeklődnek az igazság iránt, rájöhetnek a tévelygésükre” Brinke.)

4.3. Pál az ismeretlent összeköti az ismert ténnyel (28–30 v), egyúttal figyelmeztet és buzdít. – Keressék az Urat, nincs messze tőlük. Isten nem azonos az emberi kezek által formált szobrokkal. A tudatlanság idejét elnézi az Úr. Be kellene látniuk, hogy „magukat bölcseknek vallván, balgatagok lettek” (Róm 1,22). Pál figyelmezteti őket: most új, felelősségteljes idő kezdődik számunkra.

4.4. Felhívás (30–31 v). Ő az egyedül igaz Isten, ezért joga van parancsolni, hogy

megtérjenek. Isten ítélni fog majd felettük, ezzel egy okkal több, hogy megalázkodjanak. Isten ítélni fog, mégpedig egy férfiú által, akit Ő feltámasztott... Krisztus feltámadása Isten mindenhatóságának bizonyítéka.

4.5. Semmi eredménye sem volt Pál Athéni prédikációjának? De igen! Egyesek hittek. Név szerint is említi őket a Szentírás (32–34 v). Mind e mai napig vannak Athénben aktív keresztény gyülekezetek!

Pálnál mind a két esetben ugyanazt a módszert látjuk, az eredmény azonban eltérő volt.

Mi is ugyanazokat a módszereket alkalmazhatjuk, amelyeket Péter és Pál. Sok templomba járó ember nem ismeri a Bibliát, ezért nem kezdhetjük azzal. Azon a ponton kezdjük, amiről mindenkinek van fogalma.

Egyik, evangélizációt előkészítő utam során Indiában hatalmas ciklon kerekedett, ami árhullámot idézett elő. A víz a szárazföldet 25 km-es sávban elöntötte, s több mint 2300 falu megsemmisült és 65.000 ember meghalt. Két hét múlva Billy Graham 100.000 embernek prédikált a túlélésről, a halálra való felkészülésről. Miért erről? Mert sokan voltak a hallgatók között, akik hozzátartozóikat elveszítették. A halál gondolata közel volt hozzájuk. – Készen vagytok a halálra? – kérdezte Billy Graham. Majd pedig a meghívás nyomán 1300 ember jött előre Krisztust elfogadni.

Igehirdetésünk kezdő gondolatát vehetjük abból a témakörből, ami a közvéleményt foglalkoztatja: napi hírek, események; vallási, gazdasági vagy politikai szégyenfoltok; a nyilvánosságra került bírósági vizsgálatok eredményei. A krízis időszakában is hirdethetjük a békességet.

Az eredmény néha öröm, néha visszautasítás.

Billy Graham igehirdetése

(Budapest, 1989. július 29. Népstadion. Rövid áttekintés.)

1. Ismert tények – Billy Graham bevezetőjében arról szólt, hogy a keresztet hol, milyen módon alkalmazzák: templomokon, hajókon, vagy éppenséggel mi célt szolgál a vöröskereszt nemzetközileg ismert jelzése. Tény : mindenki ismeri, nap mint nap látja a keresztet.

2. Ismeretlen tény – a gólgotai kereszt. Pál apostol nem a római polgárjogával, és nem a tudományban elért eredményeivel dicsekedett, hanem Krisztus keresztjével: „Nékem pedig ne legyen másban dicsekedésem, hanem a mi Urunk Jézus Krisztus keresztjében ...” (Gal 6,14). A legszörnyűbb halálnem volt a keresztre feszítés.

3. Mi a gólgotai kereszt kapcsolata az üdvösséggel? Miért volt szükség Krisztus keresztjére? Bűneink miatt.

Mi a bűn? Céltévesztés – nem érjük el Isten kívánalmait. Isten törvényének megszegése – Isten morális törvénye (a tízparancsolat) a szívünkbe is bele van írva. Hallhattuk a bűnök konkrét neveit: igazságtalanság, nagyravágyás, irigység, hazugság, csalás, gonosz vágy, házasságtörés ... A rablógyilkostól a papig mindenki keresi a választ a kérdésre: – Van remény a számomra?

Következésképpen tehát mindenki bűnös, a bűnre pedig Isten jogos ítélete jön: – Ott leszel Isten előtt, be kell számolnod életedről. Ő mindent tud rólad, az Ő televíziós kamerája belát a szív rejtekébe is. Emlékezetes példa: a drága pénzen vásárolt gyémánt gyűrű karcolásait, hibáit kimutatta a nagyító. (Figyelmeztetés!)

Az ítélet után a pokol következik. Van remény? Van, a kereszt által! Krisztus keresztje által Isten az mondja: „Szeretlek téged, bűnös ember!” (Itt hangzott el a másik felejthetetlen történet: a hazatérő, börtönviselt férfinak a kiterített sárga lepedők messziről hirdették, hogy övéi szeretettel várják haza.) Az én poklomat helyezte a keresztben Isten az Ő Fiára.

4. Kérés: válaszoljunk a hívásra.

Ez utolsó, végső felhívás előtt a szolgálat során Billy Graham 3–4 alkalommal már jelezte, hogy választ fog kérni. A konkrét hívás nem ért váratlanul bennünket, mert az igehirdetés

hallgatása közben már fölkészülhettünk a válaszadásra.

Mit kell tenned? – kérdezte az igehirdető, majd ő maga összegezte a teendőket: bánd meg a bűneidet és életed megváltozik; ha hitben elfogadod Jézust, bizalommal jöhetsz hozzá, mint gyermek az apjához. A széles út vége a halál, a kárhozat. „A széles út közepén fut a keskeny út, mely az életre visz. Kövesd Jézust, engedelmeskedj neki, valld meg Őt, olvasd a Bibliát, imádkozz naponként és járj gyülekezetbe!

Ti is meghaltok, semmit sem tudtok ellene tenni! Krisztus él, s vele ti is, ha bűneitek meg vannak bocsátva – hallhattuk a felhívást.

5. Az eredmény sem maradt el. Hiszem, hogy az ezreket nem csupán a tömeghatás, hanem maga a Szentlélek érintette meg.

Gyakorlati tanácsok (gyermek) evangélizációhoz • (T. J.)

%Az itt közölt tanácsokat dr. Thomas Philips és Csikos Mihály 1989 júliusában Budapesten elhangzott előadásaiból merítettem. A gyermekevangélizáció megérdemelve egy külön feldolgozást is, azonban úgy vélem, hogy e néhány útbaigazító szó némi módosítással felnőtt evangélizáción is alkalmazható. Csak az tud másokat üdvbizonyosságra vezetni, aki maga is bizonyos az üdvösségében. Csak az tud másokat vezetni, aki hagyja magát a Szentlélektől vezettetni. Légy jól felkészült, és bizz a Szentlélekben, mert a mi alkalmasságunk Istentől van (2Kor 3,5). Ne féljünk, ha az evangélizáció végén a gyermekek hozzánk jönnek, hiszen ez a vágyunk!

Szemponatok a tanácsadáshoz, beszélgetéshez

1. Válassz egy – beszélgetés céljára – megfelelő helyet!
2. Maradj a Szentlélektől való függésben!
3. Legyél érző, szeretetteljes, érdeklődő és hívő! (Ne mondjuk azt a gyerekeknek: „Hazudsz!” Inkább „megkerülve” vezessük rá a lényegre.)
4. A beszélgetésben légy alapos! (Jól fel kell térképeznünk, mi van a szívében.)
5. Végy elegendő időt! (Akár 5 perc, akár 1 óra szükségeltetik, az idő sürgetése miatt ne kapkodjunk.)
6. Légy céltudatos, célratörő! (Ha nincs előttünk cél – nem érünk oda. Cél: nem csupán barátságkötés, hanem az, hogy Krisztushoz jöjjen. Ne erőltessük a döntést. A gyermek csak azt tegye, amire belülről megérett.)
7. Kérdésekkel mérd fel: 1) mit tud az illető, 2) mit kell neked tenned, elmondanod! (Úgy kérdezzünk, hogy ne igennel-nemmel tudjon válaszolni.)
8. Használd a Bibliát, de ne mondj sok bibliaverset! (A Biblia vele marad akkor is, amikor mi nem lehetünk mellette; biznyságot a Bibliából merít, viszont sok ígét nem tud egyszerre megjegyezni.)
9. Ha a gyermek ismeri a „szavak nélküli könyv”-et (fekete, piros, aranyozott oldalak), akkor használd!
10. Ha valamit nem ért, magyarázd el neki?

Mit tegyünk, ha egy gyermek hozzánk jön?

- A) Hogyan kezdjük el a beszélgetést?
- B) Hogyan állapítsuk meg a szükségait?
- C) Hogyan segítsünk különböző helyzetekben?
- D) Hogyan fejezzük be a beszélgetést?

A tömegben a gyermek olyan, mint fahasáb a tűzben. Otthonába térve füstölgő fadarab válik belőle. Célunk: amíg „tűzben van”, vezessük őt Jézushoz. Csak az tapasztal imameghallgattatást, akinek van konkrét kérése.

A) Hogyan kezdjük el a beszélgetést?

A gyerek félénk. Kezdd barátkozással, a feszültségek feloldásával. Amit nem tud elolvasni, azt is fel kell ismerned.

Ne ezt kérdezd: „Miért jöttél előre?” Válasza ez lehet: „Nem tudom; anyu mondta; szeretem Jézust.” Inkább ezzel kezd: „Örülök, hogy előre jöttél; a neved; a családdal vagy?; hol laksz?; megfigyeltél-e valamit az igehirdetésből?” Ezután következnek egy-két rávezető kérdés, de ne így: „Meghívtad már életedbe Jézust?” Inkább így: „Tudod-e, hogy szeret Isten?; és te is Őt?; tudod-e ki Isten?; mit tudsz róla?; tudod-e, hogy van egy Fia is? – hadd mondjak el Róla valamit.”

B) Hogyan állapítsuk meg a szükségét?

1. Miért jöttél előre? Lehetséges válaszok: „A barátom is jött; nem tudom; be akarom fogadni Jézust stb.”
2. Kérted már Őt erre valamikor? Válaszok: „Nem; igen” (Igen, de azóta bünt követett el és elbizonytalanodott az üdvösségében.)
3. Követtél el már valaha valamilyen bünt? Válaszok: „Igen; nem” – utóbbi válasz esetén nem érett arra, hogy elfogadja a bűnbocsánatot. Vegyük elő a Bibliát (Róm 1) és beszéljünk vele az igazmondásról, a lopásról stb.
4. Mit gondolsz, mi lenne a megoldás a bűnre? Válaszok: „Nem tudom; Jézus Krisztus vére.” A szükségnek megfelelően foglalkozunk a gyermekkel!

C) Hogyan segítsük különböző helyzetekben?

A beszélgetés menete:

1. Találd meg a problémát?
2. Vezesd a Megváltóról szóló üzenethez!
3. Továbbítsd neki Krisztus hívását (nem elég az ismeretközlés)!
4. Beszélj vele a döntésről! (Mi csak bábáskodunk, segítünk.)
5. Vezesd imádságban!

Ha erre kész, akkor vele imádkozz, ha nem kész, akkor érte. Például így vezesd: „Szeretnéd mindezt elmondani Jézusnak is?” Vagy így: „Szeretnéd, ha mindezt együtt elmondanánk Jézusnak is?” Ha ő nem tud imádkozni, segíts neki. Lehetőleg a saját szavaival mondja el hangosan; ha ezt nem akarja, akkor csendben. (Utólag rákérdezhetsz: „Mit mondtál el Jézusnak?”)

6. Vezesd üdvbizonyosságra!

Imádkozás közben változás történt. Ha valaki hisz Jézusban, örök élete van. Kiváltság az, hogy hiszel gyermeke lehetsz (Jn 1,12). Az Ige veled marad, bátorítást vehetsz belőle.

7. Beszélj a hívők bűneiről (de ne a máséről)!

Pl: Miután hívő lettél, jön a kísértés. Lehet, hogy újra vétkezni fogsz, de ha megvalljuk – Isten megbocsát (1Jn 1,9 – keresd ki a Bibliádban).

8. Vezesd be a lelki életbe!

Az „5 ujj” tanácsa:

1. Olvasd a Bibliát (1Pét 2,2)
2. Imádkozz (Zsolt 55,18 – naponta háromszori imádkozás)
3. Engedelmeskedj (amit az Igéből megértesz)
4. Járj gyülekezetbe (a közösség áldása: égő fadarab – üszkös fadarab)
5. Tégy bizonyosságot (megvallani Jézust)

D) Hogyan fejezzük be a beszélgetést?

1. Vezesd hálaadásban! Köszönd meg az Úrnak azt, amit adott: „Ha ajándékot kapsz, mit

szoktál tenni? Tegyük ezt most is!”

2. Bátorítsd bizonyágtételre!

Szívvvel hiszünk, szájjal teszünk vallást (Róm 10,10). Bátorítsd: „Minél előbb mondd el valakinek, mi történt veled! Ez erősíteni fog téged is.” Kérdéseim válaszra késztetik, az előadásom nem köti le az illetőt.

Ha minden bűnre „nem”-mel válaszol, akkor jobb döntés nélkül elengedni, mint bármit is rákényszeríteni. Imádkozz érte, hogy belássa bűneit!

Oda kell figyelni arra is, hogy jóslást, varázslást csinált-e, de vigyázzunk, nehogy mi keverjük bele olyan problémába, ami nem áll fenn!

Lányok lányokkal, fiúk fiúkkal beszélgessenek. Ez gyermekeknél ajánlott, felnőtteknél kötelező.

Luis Palau: Hogyan evangélizáljuk meg Magyarországot? • Telegdi József

%(Luis Palaunak az 1989-es Budapest Sportcsarnokbeli evangélizációjához kapcsolódó előadásnak rövid foglalata.)

Úgy érzem: Isten nagy aratásra készül Magyarországon. Hogyan lehet egy egész nemzetet megevangélizálni? A Jn 14,12–15 versei igazi kihívást jelentenek számunkra. Jézus ígérete oly nagy, hogy csaknem sokkoló: „Aki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat ... amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is ... És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt ... Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok!” Három dologra irányítsuk a figyelmünket: 1) nagy álmokat álmodjatok, 2) nagy imádságokat imádkozzatok és 3) engedelmeskedjete az én parancsolataimnak?

„Bizony, bizony mondom néktek” (12. v.) – igazán, valóban mondom! Azért ismétli Jézus e szavakat, mert amit utána mond, oly döbbenetes, hogy tanítványai nem fogják elhinni. Ha arról beszélne nekik, hogy majd televízióval és videóval hirdetik az evangéliumot, Péter bizonyára megkérdezné: „Uram, milyen hal az a televízió?”

Jézus azt mondja itt: „Aki folyamatosan továbbra is hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat ... sőt nagyobbakat is?”

Hogyan lehetséges ez?

Ez az ígéret a Szentlélek eljövételével kapcsolatos: „Magyarok, nagy terveket szőjete, mert küldöm a Szentlelket! Tőlem nagyobb dolgokat is tehettek, mint gyülekezetet.” Krisztus Palesztinában munkálkodott, a gyülekezet munkája az egész földgolyót behálózza. Sok megtérés akkor történik, amikor forradalmi változásban van egy nép. Ilyenkor nyitottabbak, mint máskor.

Azt mondja Jézus: „Foglaljátok el Magyarországot én értem, ne ragadjatok le kis dolgoknál.”

Kérjétek az Urat: horizontotokat tágítsa ki, hiszen Ő szereti országotokat!

Miért vagyunk lassúak az evangélium hirdetésére? Ennek több oka is van.

1. Az evangélizálás lelki harc. A gyülekezetet tanítani, az nyugodt, békés dolog, de evangélizálni, nem az. Ma hajnali 4-kor felébredtem és hatalmas nyomást éreztem: lelki háború tört ki, mert délután – a Sportcsarnokban – az evangéliumot fogom hirdetni. Szentől szembe konfliktusba kerülünk az ördöggel és a kritizáló emberekkel. Néhányan próbálják az evangéliumot hirdetni, a többiek, a testies hívők nem támogatják, inkább kritizálják őket.

2. Az evangélium határozott elszámolást, konkrétan mérhető eredményeket követel (és ezt némelyek szeretetlenül számonkérjük).

Az evangélium hirdetőinek olyan kérdéseket tesznek föl, amit a kérdezők saját maguknak

nem tesznek föl. A kritizálásból meg kell térni! Prédikálni kell az evangéliumot akkor is, ha senki sem tér meg. Add az evangéliumot az embereknek!

A kritikusok azt kérdezték: „Hányat vezettél már Jézushoz? Hányan maradtak meg?”

A gyülekezetem csak 130 tagú volt, s ebből az egy gyülekezetből több evangélista is kiment, mert a presbiterek támogatták őket.

3. Minél kulturáltabb valaki, annál kevésbé akar evangélizálni. Nem akarja, hogy bolondnak nézzék. Az 1Kor 1,18 szerint „a keresztről való beszéd bolondság azoknak, akik elvesznek ...” Gondoljátok, hogy az egyházak vezetői örülnek annak, ha ti evangélizáltok? Nem! Le akarnak beszélni róla: „Tegyetek akármi mást, csak ne ezt ...!” Sok értelmiségi bolondak fog tartani benneteket, de ha szeretitek Jézust, tegyétek! Bátorságra és engedelmisségre van szükség!

John Wesley szeretett elegánsan öltözködni. Megdobálták szeméttel, kövel, záptojással. Egy ilyen nap estéjén ezt jegyezte föl naplójába: „Ismét bolond lettem Jézusért.”

Kész vagy „bolonddá” válni Jézusért? A fiataloknak ez könnyebb, ők még bohóbbak, mint az én korombeliek ... Gondolj csak arra: Jézust milyen meggyalázás érte a kereszten!

Miért hiszünk az Isten-központú evangélizációban?

Jézus megadja a választ a Mt 28,18–20-ban. Figyeljük meg, hogy itt négyszer fordul elő a „minden” szó: 1) néki adatott minden hatalom, 2) tegyetek tanítványokká minden népeket, 3) megtartsanak mindent, amit én parancsoltam, 4) veletek vagyok minden napon.

1. Isten hatalma

Övé minden hatalom! Alá vettem magamat az Ő hatalmának?

Jézus felhatalmazott minket az evangélium hirdetésére: „Menjetek!” – engedelmeskedjete, és kezdtek nagy dolgokat látni.

Gyakran megkérdezik tőlem: „Hogyan használ téged így az Úr? Olyan sok nyitott ajtót kapsz ...” Egy a válaszom: „Én engedelmeskedem az Úrnak.” Lehet, hogy speciális célja van velem, de ennek titka: én csinálom azt, amit az Úr mond. Vágyódsz arra, hogy Isten téged is használjon? Meglátod, ha a kicsin hű vagy, ajtókat nyit meg előtted!

Amikor az Úr egy lehetőséget megad, ne engedd az alkalmat elszaladni. Ha mégis elmulasztod – Isten nem ad több lehetőséget ... előbb tanulj meg engedelmeskedni!

Sokkal könnyebb szegényeket, kevésbé tanultakat evangélizálni, mint jól képzetteket.

Magyarország lakóinak száma kb. 10 millió. Ebben a teremben 500-an vagyunk. Mindenki jut 20 ezer meg nem tért ember. Ha naponként 27–28 embernek elviszitek az evangéliumot, akkor 2 év alatt el lehet érni az egész ország lakosságát. 27–28 ember naponta – ez nem sok!

Valaki a következő módon alapított új gyülekezetet: kiszemelt egy házat összejövetele célra. Hírt adott róla a környékbeli embereknek és megkérdezte őket, van-e imakérésük. Az imameghallgatás eredményeként az emberek – látva a saját életükben történt változásokat – elkezdtek hívás nélkül imaházba járni.

2. Isten ereje (ApCs 1,8)

Rendelkezésünkre áll Isten természetfölötti ereje. Maradjatok Jeruzsálemben, míg nem felruháztatok mennyei erővel! Mielőtt nekiláttok az evangélizálásnak, Istennel töltsétek időt. Bármilyen hosszú időt kell erre szánni 3 napot vagy 1–2 hetet –, imádkozzatok! Akár egyedül, akár hasonló beállítottságú testvérekkel, imádkozzatok. Bizonyosodjatok meg arról, hogy felruháztattok mennyei erővel. Ha ez nem történik meg, akkor megszégyenülten megfutamodtok (lásd Skéva fiait ApCs 19,16).

3. Isten uralma

„Mint a vizeknek folyásai, olyan a királynak szíve az Úrnak kezében, valahová akarja, oda hajtja azt!” (Péld 21,1) A hitetlen vezetőket is irányítja Isten a Szentlélek által. Tervei, célja megvalósítására felhasználja őket. A múltat felejtsetek el, tegyétek Isten kezébe (fájdalmak, zárt kapuk stb). A mát azonban a ti kezetekbe helyezte az Úr. „Tudom a te dolgaidat (ímé

adtam elődbe egy nyitott ajtót ...), hogy kevés erőd van, és megtartottad az én beszédemet, és nem tagadtad meg az én nevemet” (Jel 3,8). Három feltétele van annak, hogy Isten nyitott ajtót adjon eléd: 1) te erőtlenségre vagy – de benned van Isten ereje, 2) megtartod az ígét – komolyan veszed, és nem másodrangú dolognak tartod, 3) nem tagadtad meg nevemet – a nem hívók előtt! Ha előttük nem vallod meg Jézust, akkor miért nyitna ajtót?!

Az ajtónyitás történhet egy nagy ember felé, vagy egyszerűen a szomszédod felé.

„Tartassanak könyörgések, imádságok ... minden emberért” (1Tim 2,1). Ebben is példát kell mutatnod!

Imádkozol-e a városodban lévő gyülekezetekért – még a „Mária szíve” templomért is –, amikor vasárnap délelőtt együtt van a gyülekezeted? Az ébredés egyetlen emberrel, egy lelkipásztorral is elkezdődhet. Gyakorlati módon kell kifejezni Isten szeretetét. Valahol egy gyülekezet például a perselyezés tizedét elvitte ajándékba más felekezeti szegényeknek, és ezáltal kapcsolatot építettek ki velük.

Általában a gyülekezet tagjainak 15%-ánál fellelhető az evangélizálás ajándéka. Fel kell őket fedezni! Ismertető jelek: 1) különösképpen szeretettel fordulnak az elveszettek felé, 2) külön erőfeszítéseket tesznek az elveszettek megnyeréséért, 3) munkálkodásuk eredménnyel jár.

Nem állandóan és nem azonnal, de hamarosan jelentkeznek a gyümölcsök.

A lelkipásztor és a vének öröme, ha megtalálják a 15%-ot és bátorítják őket, noha követhetnek el hibákat. Türelmesen tanítani kell őket és a gyülekezetben vagy másutt lehetőséget kell teremteni arra, hogy gyakorolják magukat ebben a szolgálatban.

Ne csak a tömeg evangélizációra gondoljunk. Ez a szolgálat független a hallgatók számától. Egyeseknél éppen négy szemközti beszélgetés során jelentkezik az ajándék.

Az evangélium szent és sérthetetlen, nem változhat. A gyakorlati módszer nem „szent és sérthetetlen”, nem változtathatatlan. Bármilyen módszer alkalmazható, ami erkölcsös és etikus. Az evangélium hirdetése azonban nem járhat mások becsapásával!

A látás

Luther Márton látást kapott, engedelmessé vált és az evangélium egész Németországba eljutott.

Az egyháztörténelem dicsőséges korszakában élünk! Azt mondja az Úr: „Ha továbbra is hisztek bennem, ti is teszitek azokat a dolgokat, melyeket én cselekedtem. Ne korlátozzatok engem! Minden erőforrásom a tiétek.” Láttam, amint egész országokat forradalmasított a Szentlélek.

Fiatalok! Keressétek, kérjétek ki az idősebbek tanácsát! Nélkülük jó esélyetek van a kudarca. J. Wesley és két társa szövetséget kötött ezzel a célkitűzéssel: „Fel akarjuk ébreszteni a nemzetet, különösen az egyházakat, és a Szentírás szerinti szentséget kívánjuk terjeszteni az egész országban.” Ötven éven át hirdették az evangéliumot, és Anglia arculata megváltozott. Vannak-e nagy álmaid országodról? Imádkozol-e azok megvalósulásáért? Töltöttél-e órákat Istennel? Elhívásra vársz, s közben az Úr vár a te válaszodra! Ha kényelmes életet akarsz, akkor felejtsd el ezt az egészséget! Istentől kapott látás, imádkozás és cselekvés – ez az, amire szükségünk van. „Megtartsák mindazt, amit parancsoltam néktek” – mondja Jézus – vagyis: 1) „Szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket”, 2) „Szentek legyetek, mert én szent vagyok”, és akkor 3) menjetek szerte a világba és hirdessétek az evangéliumot!

Hatalom a cselekvésre • ifj. Kovács Béla (Gondolatok John Wimber – Hevin Springer: Teljhatalmú evangélizáció című könyve nyomán)

Jézus Krisztus mennybemenetele előtt így foglalta össze – a földön maradó – tanítványainak

feladatát, amely ma is érvényes meghatározását jelenti Isten országa hirdetésének. „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek, és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig” (Mt 28,18–20).

Ez az a cél – az emberek hitre térítése és tanítvánnyá tétele – amely minden felelősen gondolkodó hívő ember életében cselekedeteinek, imáinak mozgató rugója. Ez az, amit győzelmes Megváltónk ránk bízott és amit el is vár az övétől. A gyakorlati életben viszont tapasztaljuk, hogy nem is olyan könnyű munka ez, noha az Úr megígérte, hogy velünk marad a világ végezetéig, és az Ő személyes támogatásáról (hatalmáról) is biztosított minket. Talán a missziói parancs egyik része, az Istent nem ismerő emberek megtérítése – evangélizáció útján – még könnyebben járhatónak bizonyul, mint a második rész: a tanítvánnyá tétel, az új hívők beépítése a gyülekezetbe, tanítása mindaddig, amíg képessé nem válnak ők is mások tanítvánnyá tételére.

Krisztusra nézettek

Jézus Krisztus példáját kell szemügyre vennünk. Ő elhívta a tizenkettőt, tanította őket elméletben és gyakorlatban, s végül elküldte őket széles e világra. Krisztus működésének két fő területét különböztethetjük meg:

- igehirdetése: Isten országának jó híre, felszólítás megtérésre;
- látható jelek és csodák: démonok kiűzése, gyógyítás, halottak feltámasztása stb.

Ez utóbbiak az igehirdetésében felmutatott Isten országának gyakorlati jelei, Isten uralmának látható bizonyítékai voltak. Tanítványai természetesen látták ezeket a dolgokat (pl. ott voltak Jairusnál, ott voltak az ötezer ember megvendéglésénél, Lázár feltámasztásánál), és a későbbiekben ők is Mesterük után tették ezeket (pl. Péter feltámasztja Tábitát) a Szentlélek vezetése alatt.

Jézus Krisztus és az apostolok működésében Isten országának hirdetése és annak látható jelei összefonódtak, és ezek együttműködve az emberek szívét rövid idő alatt nyitottá tették az örök élet elfogadására. Nézzük például a pünkösdi eseményeket. Ott az Isten uralmának jeleit (nyelvekenszólás, nyelvek nemei) követte Péter prédikációja, aki magyarázatot adott a tömegnek az imént tapasztalt csodák és jelek felől. Az eredmény nem is maradt el: háromezer ember azonnal megtért. A gyülekezet létszáma hirtelen megsokszorozódott (addig csak százhuszan voltak) (ApCs 2,4.7–8.14kk.41).

Íme, láthatjuk, az apostolok milyen jól elsajátították Mesterüktől – a Szentlélek vezetése alatt – azt, hogy emberek tömegeit vezessék élő hitre Jézus Krisztusban (noha az Úr földi élete során a megtérők száma elenyésző volt).

Hatalom a cselekvésre

Az Úr Jézus hatalommal ruházta fel tanítványait (Mt 10,5–15; Lk 10,1–12) és minket is. Bizonyoságot teszünk Isten országáról, de az építés Isten hatalmában van. Mint az Ő eszközei legyőzzük a gonosz erősségeit (Ef 6,10–12) és a Sátán uralma helyére Isten országát állítjuk. Ennek jegyében kapták az apostolok a hatalmat a cselekvésre. Ez a teljhatalom képessé tesz feladatok elvégzésére. Jogunk van Isten erejét használnunk hívő életünkben.

Mégis gyakran – ha nem mindig – erőtlennek, alkalmatlannak érezzük és tartjuk magunkat. Ez azért van, mert azt gondoljuk, hogy az érett és hatalommal bíró keresztény élet kulcsa az, hogy jók vagyunk, és ezért mindig viselkedésünkre figyelünk. Krisztus igazságának magas mértékét így nem tudjuk betölteni.

Isten viszont azért hívott el, hogy használni tudjon téged. Engedd, hogy formáljon. Ne a jóságra ügyelj, inkább arra, hogy Isten vezetni akar téged. Ha az Ő parancsait teljesíted, nem sok időd marad a bűnre! Mint az Úr Jézus Krisztus, mi is azért vagyunk, hogy az Ő akaratát

cselekedjük.

Ha csodákat és jeleket kívánunk tenni (nem csak látni!), meg kell tanulnunk Urunk parancsait meghallani és azokban hinni. Tenni azt, amit Ő is megtett előttünk, sőt még nagyobbakat is (Jn 14,12–13). Röviden szólva: valódi tanítványokká kell válnunk. Vagyis Krisztus katonáivá, hogy területeket hódítsunk a Sátántól. A földi színtereken két birodalom ütközik meg: Istené és a Sátáné. Mi az Isteni királyság kiteljesedése előtti átmeneti időszakban élünk, amikor is a Sátán fölötti győzelemnek láthatóvá kell lennie azok életében, akik még az ő hatalma alatt állnak. Krisztus győzelmének folyamatosan át kell hatnia hétköznapijainkat. A mi feladatunk az, hogy Isten országának beteljesedését egyre nyilvánvalóbbá tegyük, amíg Ő visszatér.

Evangélizáció

Az Isten országa hirdetésének nagy tömegeket érintő módja az evangélizáció. Hála az Úrnak, napjainkban széles kapuk nyílnak a társadalomban az evangélizáció előtt. Szinte bárki és bármikor evangélizálhat az utcákon, a kórházakban, a kultúrházakban, aki csak rászánja magát erre. Az evangélizációt általában zenés keretek között tartjuk, amikor is bizonyágtételek és rövid prédikációk hangzanak el a zenés betétek között.

Evangélizációinkat sokan megnézik, végighallgatják, tapsolnak a pantomimnak, átveszik a gyülekezetekbe invitáló lapocskákat, traktátusokat. Döntésre felszólításnál a jelenlevők nem csekély része jön előre, hogy elfogadva az Urat életük megváltójának, együtt imádkozzanak az örömtől sugárzó lelkimunkásokkal.

Ez a nagy lelkesedés viszont a rákövetkező gyülekezeti alkalomig erőben megcsappan, és a bemerítésig csupán a kultúrházban előre jövők töredéke jut el. Ezek mindegyike sem épül be a gyülekezetbe később. Amiről eddig szó volt, az a programszerű evangélizáció. Ez karizmatikus ajándékok nélkül próbál az értelemre és a szívre hatni. Középpontjában a döntésre hívást szolgáló prédikáció áll a maga érveivel. Gyakran az érzésekre is apellálunk (zeneszámok, könnyes bizonyágtételek).

Mint neve is mutatja, a programszerű evangélizáció szervezett és módszeres (igehirdetői körutak, ébresztő összejövetelek, traktátusok osztogatása, hívó együttesek fellépése stb). Fő feladatának tekinti megismertetni az emberekkel azokat a lépéseket, amelyek a Krisztussal való kapcsolat felvételéhez szükségesek. Fő célja: az emberek Krisztus mellett döntsenek (és kevésbé az, hogy tanítványok legyenek).

A döntésre való felszólításban gyakran „olcsó” evangéliumot hirdetünk: Jöjj Jézushoz és engedd, hogy ebben-abban segítségedre legyen! (Az így megtértek nem állhatatosak eléggé a világgal szemben.) Az evangélium viszont ez: „Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztyét és kövessen engem. Mert aki meg akarja menteni az életét, az elveszti, aki pedig elveszti az életét énértem és az evangéliumért, az megmenti azt” (Mk 8,34–35).

Aki ezt a fajta felszólítást teszi magáévá, az már nagy lépést tett a tanítvánnyá válás útján. Evangélizációinkban sokan nem úgy találkoznak Krisztus hatalmával, hogy hitük a későbbiekben valóban meggyökerezzen Krisztusban és így a gyülekezetbe beépülve maguk is képesek legyenek gyümölcsöket teremni.

Evangélizáció hatalommal

Az előbbiekben leírt evangélizációval az újszövetségben nem igen találkozunk. Annál inkább egy másfajta evangélizációval, aminek eredményessége jóval felülmúlja az előzőt. Ebben teret engedünk Isten Szentlelke személyes irányításának, és arra a hatalomra építünk, amit Krisztus adott az Ő tanítványainak.

A teljhatalmú evangélizáció az evangélium olyan jellegű tolmácsolása, amely értelemmel felfogható és természetfeletti (isteni) elemeket egyaránt tartalmaz. Az evangélium hirdetését Isten hatalmának látható bizonyosságai kísérik jelek és csodák formájában. Másképpen szólva:

az evangélium spontán. Lélektől ihletett és megerősített hirdetése, amit Isten jelenlétének természetfölötti, látható jelei kísérnek. Ezek révén az emberek inkább átélik Isten hatalmát és jelenlétét, amely az evangéliummal szembeni ellenállást rövid időn belül megtöri és a szíveket megnyitja isten igéje előtt. Az isteni hatalom jelei igen különfélék lehetnek: csodás gyógyulások, prófétálás, gonosz lelkektől való szabadulás, mások bűneinek felismerése és feltárása, nyelvekenszólás – mind-mind evangélizációs célokra. A lelki ajándékok viszont nem korlátozódnak csupán a gyülekezeti alkalomra, hanem a mindennapok eszközei is, amelyekkel elveszett embereket menthetünk meg. De vegyünk bibliai példákat is.

Az egyik, a már említett pünkösdi prédikáció. Nem sokkal később történt egy szent meggyógyulása az Ékes-kapuban (ApCs 3,6–8) Jézus Krisztus nevében. Ezt követően Péter ismét szólt az összefutott néphez (ApCs 3,12kk), amit újabb tömeges megtérés kísért (ApCs 4,4). Hasonló esemény figyelhető meg Fülöp és az etióp kincstárnok esetében (ApCs 8,26.35 és 38), vagy Pál korinthusi működése során (ApCs 18,1–2); Pál athéni, kevésbé sikeres evangélizációja után Korinthusba érkezik (18,5), hirdeti az evangéliumot és (18,8) sokan lesznek hívővé (lásd még 2Kor 2,1–5).

Az Apostolok cselekedeteiben még több helyen találkozunk hasonlókkal (pl. Fülöp Samáriában).

Elmondhatjuk tehát: a teljhatalmú evangélizációban az indíttatás a Szentlélektől van, Ő mutatja meg konkrétan, hogy kit és hogyan kell megszólítani, sőt az időt és a helyet is. A Szentlélek kijelentéséhez tartjuk magunkat minden pillanatban és hisszük, hogy Ő minden esetben megmutatja, mi a teendő.

Míg a programszerű evangélizációban ezt mondom: „Engedelmeskedem a missziós parancsnak, Szentlélek, áldj meg engem!” addig a teljhatalmú evangélizációban ezt mondom: „Úgy cselekszem, ahogy a Szentlélek mutatja.” Míg az előzőekben van lehetőségünk előre készülni, az utóbbiban erre nincs mód és teljesen Isten kezében van a helyzet.

Az Isten hatalmával való szembesülés a megtérés élményét olyan mélyrehatóvá teszi, amit értelemmel követhető megismerés sosem képes okozni. Így ezek az emberek erős bizonyosságot nyernek, s ezzel létrejön hívő életük szilárd alapja. Természetesen nem a csodák vezetnek hitre, hanem csak segítik az ige befogadását. A messiási ígéret – Isten hatalmának megnyilvánulásai annak a jelei, hogy eljött a Messiás – Krisztusban teljesebben. A korai egyház azért hozott bőséges gyümölcstermést, mert ezt állította evangélizációjának középpontjába, és Isten országának hatalmas jelei kísérték tevékenységét (Mk 16,20).

Természetesen helye van mindkét fajta evangélizációnak is, szükség van mindegyikre. Inkább azt hangsúlyoznám, hogy az evangélizálás katalizátora a teljhatalmú evangélizációban rejlik. Igehirdetésünk „híhetőbb” lesz, ha azt a Lélek ajándékai kísérik, ami által az érintettek egyszerűen megtapasztalják – és nemcsak megérik – Isten szeretetét és kegyelmét.

Isten vezetése

Az eddig elmondottak a legteljesebb mértékben feltételezik az Isten Szentlelkére figyelést, az odaszánt és imádkozó életet. A teljhatalmú evangélizáció során az ember szorosán együttműködik az Úrral, az Ő kezére bízva magát és azt a helyzetet, amely adódik. Ez azt is jelenti, hogy bármikor készen kell állnunk az evangélium hirdetésére.

A teljhatalmú evangélizáció lényegi részét alkotják az Istentől rendelt „szerencsés” vagy „véletlen” találkozások.

Nagy személyes problémákkal küszködő emberek számára Isten gyakran teremt ilyen találkozásokat. Ha a körülöttünk levő emberi nyomorúságok iránt érzékenyebbé válunk, egyre gyakrabban kerülünk majd olyan helyzetbe, amelyben hirdethetjük az Úr kegyelmes esztendejét. Ne érjenek váratlanul minket ezek a dolgok, hanem legyünk készen.

Ilyenkor az isteni kinyilatkoztatás és a nagy szükségben levő ember megsegítése egybeesik, gondoljuk csak Zákheusra, vagy a samáriai asszonyra, vagy Jairusra. Az ilyen „szerencsés

véletlen” folytán az ember egyszerűen rádöbben Isten szeretetére. Amikor Isten olyasmi megtételére indít bennünket, ami a megszokott dolgokkal ellenkezik, nekünk magunknak is le kell küzdenünk behatárolt ismereteinket és értetlenségünket.

A hívő emberek többsége ritkán vagy sohasem tapasztalja meg ilyen elemi erővel Isten hatalmát, mivel vagy nem figyelnek eléggé Istenre, vagy maga Isten hallgat figyelmetlenségük miatt.

Az engedelmes és készséges hívő emberek Isten csodáinak és jeleinek eszközeivé lehetnek. Megváltozott belső magatartásra van szükségük, ami így foglalható össze: Hogyan tud Ő engem használni?

Ha Isten kijelentést ad nekünk mások életével kapcsolatban, azt azért teszi, mert engedelmességünk, hitünk, reménységünk és szeretetünk által kívánja véghez vinni kegyelmes tetteit. De ezek mind az Ő tettei, mi semmit sem tehetünk.

Evangélizációtól a bemelegítésig (Utógondozás) • ifj. Kovács Béla

%Ádámkó Lajossal, az ózdi gyülekezet presbiterével beszélgettünk a bemelegítésre felkészítő bibliai tanítások tapasztalatairól. Ez a folyamat igen lényeges a már előzetesen hitre jutott, hívővé lenni vágyakozó új testvér életében. Az utcákon, tereken, kultúrházakban és gyülekezeteinkben végzett evangélizációs szolgálatok eredményessége jól mérhető ezeken a tanításokon.

– Mik a bibliai alapjai, előképei annak a fajta bemelegítési tanításnak, amit ebben a formában Chernel András lelkipásztor honosított meg gyülekezetünkben, és amely munkában te is tevékenyen résztveszel?

– Először a kérdés második részére válaszolnék. Azok az emberek, akik manapság jönnek a gyülekezetbe, általában nem keresztény környezetből kerülnek ki. Azt akarom ezzel mondani, hogy neveltetésükből, ismereteikből, a szüleiktől örökölt és szerzett életvitelükből a keresztény elemek egyszerűen hiányoznak. Amikor ők az evangélizáción döntenek Isten mellett, elsősorban érzelmi döntést hoznak. Egyszerűen rádöbbennek arra, hogy Isten van, aki szereti és hívja őket, megérik Isten szeretetét. Ezt későbbi beszélgetéseinkben úgy fejezik ki, hogy „megragadott valami”, „jó volt itt lenni”, melegséget éreztem a bensőmben. Ezek az emberek Istentől elszakított világból jönnek, még a legalapvetőbb bibliai dolgokat sem ismerik, Istenről nincsenek fogalmaik, nem ismerik Őt.

– Mi a helyzet a vallásos háttérből jövő emberekkel?

– Az a tapasztalatunk, hogy az ő ismeretszintjük is igen alacsony, nem érik el a gyakorlati keresztény életvitelhez nélkülözhetetlen szintet. Általában kimerül az ismeretük néhány bibliai történetben, imádkozni jóformán nem tudnak.

Mіндеzek az előfeltételek máris megadják a bemelegítési tanítás vagy ahogy mi nevezzük, a bibliai alaptanítás szükségességét és meghatározzák célját is.

Igyekeznünk kell a hiányos, vagy teljesen hiányzó ismereteket pótolni. Ami a bibliai párhuzamra vonatkozó kérdéset illeti, figyelembe kell venni, hogy azokban az időkben a hívogatás elsősorban zsidókhöz szólt, akik Istent bizonyos szinten ismerték. Az ő esetükben inkább arról van szó, hogy meglévő ismereteiket és tapasztalataikat a helyes irányba kellett terelni. Keresztelő János rövid „bemelegítési tanítása” is ezt célozza: „Terejtek a megtéréshez illő gyümölcsöket.”

Persze Fülöp beszélgetése az etióp főemberrel is vehető bemelegítési tanításnak, és Péter Kornélius házában tartott igehirdetése is, annál inkább, mivel igazán hitre jutott emberek bemelegítése követte ezeket. És az etióp is, de Kornélius is már előtte ismerte Istent.

– A tanítások szükségességéről már beszéltünk. Hogyan fogalmazhatók meg céljai?

– Az alaptanítás során a keresztény élet alapelveit világítjuk meg a résztvevőknek a Biblia alapján. A cél az, hogy az előbbieken elmondott érzelmi döntéstől, nevezzük ezt

elődöntésnek, eljussanak a Krisztus melletti valódi döntésre, hogy bűneik bocsánatát nyerve újjászülessenek. Ez igen fontos, mert az elődöntések gyakran csak a bűn okozta „tünetek” (betegségek, nyomorúságok, félelmek, megkötözöttségek, problémák stb.) Istennél való orvoslása végett születnek. E tanítás folyamán ismerik fel a leendő testvérek, hogy ezek csak a felszínt jelentik, a valódi ok a bűn, amire Krisztusban bocsánatot nyerhetnek.

Azt mondhatnám, hogy a megtérés, bűnbocsánat, újjászületés határozott igényként is jelentkezik, és meg is valósul a vágyakozó életében.

Ezeket mind látni szeretnénk azoknál, akiket aztán bemelegítünk. Természetesen tanítjuk őket Bibliát olvasni, imádkozni, bizonyosságot tenni is.

– *Ezek szerint, a hívogatásra döntést hozók vágyanak Isten után, de még nem születtek újjá, azt csak a velük való foglalkozás keretében nyerik el?*

– A megtérés, bűneim felismerése és a bocsánatkérés egy tudatos, akarati döntés eredménye.

Nem elégséges érzelmi síkon dönteni az Úr mellett. Ha elégséges lenne, a kultúrházi alkalmakon a hívogatásra előrejövők nagy többségét bemelegíthettük volna. De a tapasztalat az, hogy az ott döntést hozóknak csak kis része kerül be a gyülekezetbe.

– *Hogyan zajlik le egy tanítási sorozat a gyülekezetben?*

– Azokon a napokon tartunk tanítást, amikor nincs összejövetel a gyülekezetben. Általában nálunk a keddi napokon szokott lenni a foglalkozás, 2×1 óra formájában, közben szünettel. Egy sorozat 8–9 alkalomból áll. A tanítás és a bemelegítés nem követi mechanikusan az időrendet. Általában szünetet is tartunk ebben a folyamatban. Van amikor a ciklus vége és a bemelegítés időpontja között, máskor a ciklus harmadában, s volt már, amikor az elején. Erre azért van szükség, hogy legyen idejük a leendő testvéreknek elgondolkodni mindezek felől, és felhasználjuk az időt arra is, hogy otthonukban közben meglátogassuk őket.

Az alkalmakon segítők is jelen vannak. Az ő feladatuk az, hogy személyes kapcsolatok kialakításával segítsék az újakat a bemelegítést követő beépülési szakaszra is gondolva.

A segítők általában a presbiterek és a lelki gondozói csoport tagjai közül kerülnek ki. Az lenne a jó, ha 3–4 főre jutna egy segítőt.

– *Milyen témák szerepelnek a tanításban, tekintve, hogy ez alapvetés is egyben?*

– A következő témákról szoktunk beszélgetni, amelyek írásos vázlatát kézhez is kapják a résztvevők:

- imádkozás
- a Biblia, mint szellemi táplálék
- megtérés, újjászületés
- bűnbánat, bűnbocsánat
- üdvtörténeti áttekintés
- tanítás a pünkösdről
- tanítás az úrvacsoráról
- tanítás a tizedről
- tanítás a nyugalom napjáról
- mit jelent gyülekezeti tagnak lenni?

Ezeket a témákat a gyakorlat alakította ki, a résztvevők kérdései alapján dolgoztuk ki őket.

– *Milyen módon tapasztaljátok meg Isten munkáját az alaptanítás folyamán?*

– Nagyon szeretek résztvenni ezeken az alkalmakon, akár vezetőként, akár segítőként is.

Ugyanis csodálatos módon és mintegy „sűrítve” tapasztaljuk meg, éljük át Isten életeket átforgató kegyelmét. Én magam csodálkozom a legjobban, hogy Isten cselekszik, felettébb, mint gondolnánk ezekben az új életekben.

Az elmúlt néhány sorozatnál figyeltünk fel arra, hogy a szellemi megkötözöttségek – gondolok itt a halálfélelemre, a horoszkópra, a jóslásokra, a természetgyógyászat és agykontroll dolgaira, amelyek az embert észrevétlenül, de igen erősen képesek gúzsba kötni – sokkal nagyobb arányban és súllyal jelentkeznek, mint a már „klasszikusnak” számító

dohányzás, alkoholizálás stb. Korábban nem tapasztaltuk ezt ilyen mértékben. Mindez arra is irányítja figyelmünket, hogy a szellemi világ sokkal nagyobb hatást fejt ki az emberekre, mint eddig gondoltuk.

Sokan a tanítás folyamán szabadulnak meg megkötöttségeikből, nyernek szabadulást félelmeikből, problémáikból. Nagyszerű mindezt látni!

Általában azt mondhatjuk, hogy a gyülekezeti hívogatásnál döntést hozók kb. 60%-a jelentkezik a bibliai alaptanításra, és ezekben kb. fele jut el a bemerítkezésig.

Mint már említettem, a megtérés gyümölcseit és az újjászületést szeretnénk látni minden egyes leendő testvérünkön, mielőtt bemerítkeznének. Akiknél ez a folyamat megszakad, vagy netalán el sem indul, azokat a következő bemerítésre „irányítjuk át”. Vannak, akik egy-két alkalom után maguktól maradnak el.

– *Ezeket hallva úgy gondolom, igen erős a szűrő, és nem könnyű bejutni a gyülekezet tagjai sorába.*

– Természetesen nem vállalhatjuk azt a felelősséget, hogy olyan személyeket is bemerítsünk, akiknek életében a megváltás csak felszínes változásokat hozott, és a későbbiekben lassan „kiperegnének” a gyülekezetből. Inkább arra buzdítjuk őket, hogy (elő)döntésükben megerősödve egy újabb fordulónak vágjanak neki.

A szűrő valóban apró lyukú, de a bemerített testvérek közül igen kevés az, aki később valamilyen ok miatt kiesik a gyülekezetből. Úgy gondolom, a bemerítettek 5–6%-ánál nem nagyobb az arány. A tanítások során tehát elsősorban nem a gyülekezet gyarapítása a célunk.

– *Szólnál néhány mondatot, hogy milyen terveitek vannak a jövőre nézve az alaptanítással kapcsolatban?*

– A legutóbbi sorozatnál harmincas létszámmal kezdtük, ami már igen nagy, és tapasztalat szerint nem teszi lehetővé azt az egyéni foglalkozást, amely szükségeltetik a hathatós munkához. A következőkben ezért inkább kisebb csoportokat indítunk néhány hét fáziseltolással. Úgy látom, hogy gyülekezetünk jelenlegi helyzetében az alaptanítás ilyen formája megfelelő, a későbbiekben viszont – a létszám növekedés függvényében – a kialakítandó kiscsoportok feladatát fogja (részben) képezni az új hívők tanítása. Addig azonban rengeteg a tennivalónk, amihez a Szent Szellem vezetésére és támogatására nagy szükségünk van.

– *Köszönöm a beszélgetést.*

Megjegyzés: Az ózdi gyülekezetben az elmúlt évben négy alkalommal volt bemerítés, melynek során negyvenöt fővel gyarapodott az üdvözülendők száma.

{k1992303}

{k1992304}

KÖRKÉP

Pécs • ifj. Kovács Béla

Kázmér Pál, a pécsi gyülekezet másodpásztora, akit arra kértem, hogy az Élő Víz olvasói számára mutassa be gyülekezetét.

– *Először, kérlek, mutasd be lakóhelyedet, Pécsset. Milyenek itt az emberek, hogyan viszonyulnak a valláshoz és hozzátok?*

– Pécs országunk egyik legszebb, legnagyobb városa, 2000 éves. Már a római korban is jelentős település volt, a középkorban itt működött az ország első egyeteme. Pécs a Mecsek déli lejtőjén 20 km hosszan nyújtózkodva terül el. Közel 200 ezer lakosa a megyeszékhelyre összpontosult ipari létesítményekben dolgozik. A bányák miatt országunk egyik válságövezete. Sok a munkanélküli.

Ami a kérdés másik részét illeti, nagyon sok templom van városunkban, szinte minden egyház megtalálható itt. A vallási életre jellemző az erős katolikus befolyásoltság. A helyi újságban megjelent építkezésünkkel és templomunk megnyitásával kapcsolatos cikkekből, valamint az ökumenikus imahétben való részvételünkből úgy ítéljük meg, a nagyegyházak részben megismertek és el is fogadtak bennünket.

– *A pünkösdi gyülekezet hosszú múltra tekinthet vissza Pécsen. Nemrég költöztetek szép, új imaházatokban, amelynek még sokáig csodájára járnak az érdeklődők. Nemcsak a szokatlan építészeti megoldások, hanem a hatalmas munka is bámulatra méltó, amit a gyülekezet tagjai éveken keresztül végeztek.*

– Gyülekezetünk 40 éve tartott istentiszteleti alkalmakat az Engels úti imaházunkban, ahonnan novemberben múlt egy éve, hogy átköltöztünk új helyünkre, a Derús u. 8–10-be. Régi imaházunk vizes falai, szűkössége után a szó szoros értelmében fellélegeztünk szép, tágas templomunkban.

1985 májusában tettük le az alapkövet, azután kemény munkával telt hat év következett. Nagyon belefáradtunk, mert amit csak lehetett saját magunk végeztünk el. Még mindig vannak elsősorban külső munkálatok, úgymint parkolók, kerítések építése, parkosítás stb. Szeretettel emlékezünk Szomor Imre testvérünkre, aki fiatalos lendületével kitartóan példát mutatott mindannyiunknak

– *Hány tagja van most a gyülekezetnek?*

– 119 tagja van gyülekezetünknek, a 65 gyermekkel négy csoportban foglalkoznak a bibliakörvezetők. Nagyon szeretnénk, ezért imádkozunk és böjtölünk is, hogy mielőbb megteljen a most még tágasnak tűnő imaházunk.

– *Gyülekezetetek növekedésben van. Mit tesztek azért, hogy minél hamarabb megteljenek a széksorok az új épületben?*

– Tavaly is többször rendeztünk utcai evangélizációt, és hagyományos gyülekezeti evangélizációs alkalmakat is. Úgy tapasztaljuk, hogy a személyes bizonyágtételnek és a környezetünkben kifejtett missziós munkának több látható eredménye van, mint egyéb, talán tetszetősebb utcai alkalmaknak.

A gyülekezet növekedése 1991-ben 15%-os volt. Ez év májusában is volt alámerítési ünnepélyünk, előtte pedig evangélizációs napokat tartottunk.

Bízunk az Úrban, hogy mielőbb azoknak a helyét is betölti, akik kivándoroltak gyülekezetünkből. Ha a családokkal elment gyermekeket is számoljuk, akkor ez a létszám 65 főt tesz ki.

– *Milyen a kapcsolatotok más felekezetekkel, volt-e valamilyen közös akciótok eddig?*

– Áldott a kapcsolatunk a baptista testvérekkel, akik legközelebb vannak a szívünkhöz, és a templomuk sincs messze a mienktől, Amikor ők építkeztek (kb. 10 éve) mi segítettünk, később, amikor nekünk volt nehéz a sóderoslapát ők jöttek. Volt olyan éjszakánk, amikor egész éjjel betonoztunk. Az összefüggő betonszerkezet és a pénztelenség miatt volt erre szükség. Ekkor a 25–30 fiatal, főleg az éjszakás műszakban, a baptista testvérek közül is kivette részét a munkából.

– *Ez valóban nagyszerű kezdet a közös munkálkodáshoz. Áldja meg az Úr ezt a kapcsolatot lelki téren is. Mondjál valamit légyiszíves a fiatalokról is.*

– Fiataljaink is átérzik a missziói parancs lényegét, ők nagyon szeretnék, ha minél előbb nagyarányú ébredés lenne városunkban, gyülekezetünkben.

Tevékenyen részt vesznek a lelki munkában, és az épület tisztántartását is ők vállalták. Az ifjúsági órákon 25–30 fiatal vesz részt.

– *Végül szeretném megkérdezni, milyen új elképzelések, tervek vannak szívetekben? Mit vártok az Úrtól, hogy cselekedjen?*

– Szeretnénk körzeti találkozót, ifjúsági napokat, esetleg K–NY-i konferenciát szervezni. A lehetőségek adottak, csak a behatárolt idő miatt sajnos sokszor fontos dolgok is elmaradnak.

De a gyülekezet épülése szempontjából is legfőbb óhajunk az Úrtól, hogy rendeljen ki számunkra egy függetlenített pásztor.

Engem a gyülekezet 1989-ben, még Szomor testvér mellett választott meg másodpásztornak, de a polgári foglalkozásom miatt is érzem, hogy a sok lelki munkára kevés időm jut.

– *Az Úr hallgassa meg a gyülekezet kérését a pásztor illetően minél hamarabb, és áldja meg szolgálatait gazdagon.*

Köszönöm a beszélgetést.

{k1992305}

{k1992306}

Hosszú, vagy rövid legyen az istentisztelet? • Jakob Zopfi. Megjelent a W.G. 1991. 12. számában. Fordította: Vadon Gyuláné

%, „Ékesség és fenség van előtte, tisztesség és méltóság az Ő szent helyére” (Zsolt 96,6).

„Prédikált nekik ... és a tanítást megnyújtá éjjelig” (ApCs 20,7).

Az idő szorításában

Az istentisztelet alatt – bevezetés, dicsőítés, igehirdetés, áldáskívánás, befejezés – nagyon sokat épülhetünk, ugyanakkor idegesekké is válhatunk. Egyszerűen azért van ez így, mert több dolog kerül egymással szembe: Isten előjoga és az emberi tűrés-képesség határa, a tüzes prédikáció és szellemünk befogadóképessége, a jeruzsálemi templom fényessége és egy szellőzetlen helyiség áporodott levegője. Meddig tartson egy istentisztelet? Egy zsidó összejövetel kedden reggel negyven percig tart, a megbékélés napján tizenkét óráig. Hogy is legyen hát? Egyet szabad legyen megmutatnom: istentisztelet és istentisztelet nem ugyanaz. A vasárnap reggel az nem hétköznapi, egy bibliaóra az nem egy imaéjszaka. Tehát néhány gondolat az istentiszteletekről.

1. Nincs előírás

Nincs olyan előírás, hogy az istentiszteletnek x órakor be kell fejeződnie. Éppen olyan helytelennek látom ezt, mint azt, hogy legalább két órán át kell tartania. A Szent Szellemnek kell, hogy joga legyen kivételeket beiktatni, de a Szent Szellemet nem szabad az érzéseinkkel összetéveszteni.

2. Rossz utóíz

Mégis legyen az a szokás hogy a gyülekezeti alkalom kiszámítható ideig tartson. Vannak látogatók, akik bizonyos családi okokból nem maradhatnak tovább; gondoljunk csak hitetlen házastársakra, másoknak pedig közlekedési vagy hivatásbeli gondokra kell figyelniük. Egy meggondolatlan megnyújtás, ami alatt a vonat elmegy, keserű utóízt ad az áldásoknak is.

3. Meghatározott kezdés és befejezés

Egy vasárnap délelőtti istentisztelet, ami 9,15-kor kezdődik, 11-kor szokás szerint befejeződhet. Én a meghatározott kezdés és befejezés mellett vagyok. A gyülekezet hűséges tagjai nem örülnének annak, ha a befejezés előtt el kellene menniük. Más az, ha a befejezés után, az egymással való kapcsolatunk ápolására lehetőséget adunk egy ún. összejövetel formájában. Nem látom be, miért ne lehetne időnként vasárnap esti istentiszteletet is tartani, pl. dicsőítést vagy evangélizációt. Aztán mindenki maga dönti el, hogy részt vesz-e rajta, vagy sem. Egyet azonban ne feledjünk: a vasárnap az Úr napja.

4. Törekedjünk a tömörségre

Hétköznap a „koncentrált” igehirdetéseket tartom jónak. Vannak akik a napi munkából fáradtan érkeznek és másnap reggel korán kelniük kell. Engem felfrissítenek a dicsőítés percei, viszont fáraszt, ha minden körülményesen vánszorog és mindig ugyanabban a maratoni éneklésben kell részt vennem. Aztán örülök a jól szerkesztett, nem bő lére eresztett igehirdetésnek. Természetes, hogy ezek után örömmel megtelve és lélekben felfegyverkezve megyek haza.

5. Kivételek

Vannak kivételes alkalmak is gyülekezeteinkben, pl. bemerítés, missziós nap. Ilyenkor a vendég prédikátornak több idő jut, mint a helybelinek, akit mindig hallhat a gyülekezet. Ezek különleges alkalmak, de itt sem kell mindent szabadon engedni. Istentisztelet az ünneplés is, de nem csak az. Elengedhetetlen hívő életünkben az együttes ima és a közösség a kenyér megtörésében.

„Minden időben vigyük a hálaadás áldozatát”, ez azt jelenti, hogy ajkaink gyümölcset. De el nem felejtjük a közösség ápolását sem. „Mert az ilyen áldozatokban gyönyörködik Isten”, akinek szolgálunk. A szolgálat pedig nem a gyorsaságon múlik. Viszont szükséges egyfajta rend a gyülekezeti alkalmakon, ami a Szent Szellemnek és nekünk is tetszik.

Örömnapi Debrecenben • Tulipán Miklós

Ritka alkalom az emberek életében, hogy házasságuk 50. évfordulóját ünnepelhessek.

BEDE MIKLÓS és FELESÉGE egy fél évszázad együttélése után újból kimondták egymás felé frigyüket szentesítő igenjüket.

A népes család – gyermekek, unokák, dédunokák – között igazán menyegzői hangulatban, mosolyra simultak a gondbarázdák. Ezúton mi is köszöntjük a jubiléumokat az Úr gazdag áldását kívánva életükre.

{k1992307}

Dudari kincsei: a gyerekek • Balogh Sándor

Hívő életem során jó néhány alkalommal megadatott az a kiváltság, hogy együtt örülhettem imaházukat ünnepélyesen megnyitó, felavató gyülekezetek testvériségével. De egy újonnan elkészült gyermekbibliai terem megnyitó ünnepségére most kaptam először meghívást. A dudari gyülekezetben szolgáló gyermektanítóktól érkezett. Megértettem ennek az ünnepélynek a lényegét: szeretnék a gyermekek számára ezt a napot emlékezetessé, feledhetetlenné tenni! A négy teremből álló gyermek és ifjúsági „felház” létrehozásával ebben a gyülekezetben a gyermekek, és a fiatalok számára kifejezésre jutott: fontosak vagytok nekünk, fontosak vagytok az Úrnak!

Ezen a szép márciusi vasárnapon nem csupán protokolláris mozzanat volt a három színű szalag ünnepélyes átvágása a terem bejáratánál, hanem kifejezte azt is, hogy sohase legyen semmi akadálya annak, hogy ezekbe a termekbe a gyermekek beléphessenek!

Nos, a változatos és izgalmas gyermekfoglalkozás után végül a sütemények és az üdítők jutottak rendkívül fontos szerephez. Valaki néhány nappal előtte azt kérdezte tőlem, hogy szerintem jelenleg az ország gyülekezeteiben hol folyik a legjobb gyermekmunka. Akkor néhány gyülekezet nevét megemlítettem. De ha ezt néhány nappal később kérdezte volna, egészen bizonyos, hogy a dudariak is eszembe jutottak volna. Ám a dudari tanítók a személyes beszélgetéseink alkalmával önmagukat szerényen értékelték és semmiképpen sem gondolták, hogy őket mások elé példaképpel állítsam ... és mégis nagyon örülök, hogy ezzel a híradással szólhattam róluk.

Tudom és hiszem, hogy Isten Lelke által a gyülekezeti gyermekmunkában mind a lelki

magvetés, mind az evangélizáció egyre több helyen a szellemi élet reflektorfényébe fog kerülni.

KÉPES BESZÁMOLÓ • Fotó: *Bernhardt Gyula*

az április 11-én tartott Gyermekbibliaköri vezetők kongresszusáról.

{k1992308}

Kecser István elnök testvér köszöntötte az oktatók gyülekezetét.

{k1992309}

Balogh Sándor a szívéből beszélt nyájához

{k1992310}

{k1992311}

Az AGAPÉ gyülekezet gyermekei ének- és zeneszolgálattal ajándékozták meg a jelenlévőket

{k1992312}

Figyelemmel hallgató tanítók.

{k1992313}

A mezőcsokonyaiak bemutató foglalkozását hátulról is figyelemmel kísérik

VILÁGABLAK

Az első nagyszabású evangélizáció Albániában • Waldemar Sardaczuk. Németből fordította: Hatmann Tiborné

1991 májusában egy Svédországból és Németországból érkező segélyszállítmány hatására az albán miniszterelnökhelyettes beleegyezését adta egy evangélizációs műsor létrehozásához, amely a tiranai stadionban került megrendezésre. Ez a miniszter az időközben bekövetkezett kormányváltás ellenére is a posztján maradt, és ígéretét is beváltotta.

2500-an a stadionban

Július elsején a művelődési miniszter jelenlétében a tiranai Quemal-Stafa Stadionban megnyílt az első protestáns konferencia mintegy 2500 résztvevővel. A rákövetkező napokban azonban a viharos esőzések következtében az érdeklődés alábbhagyott. Kész csoda, hogy létrejöhett egy ilyen nagyszabású evangélizáció egy olyan ateista országban amely egyike volt a világ azon országainak, amelyek következetesen elzárkóztak a kereszténység üzenetétől. 11 országból 122, túlnyomórészt fiatal evangélista viszi az örömhírt szerte a városban. A felelősség terhe a misszionáriusokra hárul, akiknek már évek hosszú sora óta látomásaik voltak afelől, hogy majd Albániában dolgozhatnak. Iskoláik Kosovóban, Jugoszláviában az albánok között elősegítette felkészülésüket a feladatra. Nyelvtudásuk most előnyükre szolgál.

Nem az ötnapos stadionbeli evangélizációs műsor volt a fő feladatuk. Az csak nyilvános felhívás volt a nép felé az evangéliumra. A fő feladat a fiatalokra napközben hárult, a parkokban, az utcákon és a tereken. Itt sok gyümölcsöző, építő beszélgetésre került sor.

Nyilvános bemerítkezés

Szombat délelőtt az érdeklődőket (még megtéretleneket), kb. 150 embert a megtérés, az újjászületés és a bemerítkezés fontosságáról és annak következményeiről szóló oktatásban részesítették. Ez nem nyilvános felhívásra történt, hanem egyes embereket megszólítottak az evangélisták. Szombat délután 43 ember merítkezett be egy Tirana külvárosában lévő kis

tóban, Jézus példáját és parancsát követve. Külön örömeinkre szolgál, hogy túlnyomórészt fiatalok voltak, némelyikük éppen katona, akik bajtársaik jelenlétében több bátorságot kaptak arra, hogy vízbe merülve Istennel örök szövetségre lépjenek.

600.000 bunker

Albániának sürgősen szüksége lenne több evangélikai csoportra, mert a nép elhanyagolt és lerongyolódott és az anarchia kitöréssel fenyeget. Azok a fiatalok, akik megharcolták a forradalmat és kivívták a szabadságot, azt hiszik, hogy most már minden meg van nekik engedve. A rendőrség tehetetlennek bizonyul és a kormánynak sincs tekintélye. Az ország gazdaságilag elvérzett, mert a zsarnokok kiszípolyozták. Ha az ember végigutazik az országon elcsodálkozik a sok bunker láttán (kb. 600.000), amelyet építettek. E bunkerek helyett inkább jobb lakásokat kellett volna építeni. Ez is a kommunizmus (rém)uralmának egyik elrettentő példaképe.

A segítség a sorozatos támadások ellenére jön

Mint segélyszolgálat nehéz döntések előtt állunk. Hogyan tovább a segélyakciókkal? Ezzel az evangélikai szolgálattal egyidőben segélyszállítmányok is érkeztek az országba. Azonban három szállítmányunkat megtámadták. Élelmiszerekkel, ruhával, ággyal és tolószékekkel megrakott teherautóinkat a kormány parancsára egy raktárba irányították. Habár a rendőrségi jelentés szerint ezt a raktárt fegyveres őrök védték, az éjszaka leple alatt tízezer felbőszült ember megrohmozta és teljesen kifosztotta mert nem akartak a segélyszállítmány elosztásáig várni. A városban egy szálloda előtt egy másik járművet is megtámadtak, amely éppen segélyszállítmányt rakodott volna ki. A gépkocsivezetők elmenekültek a helyszínről. A logikus döntés csak az lehet, hogy a segélyszállítmányokat fel kell függeszteni, de nem ez a végleges megoldás, mert ennek a népnek okvetlen segítségére van szüksége.

Kapcsolatteremtés Teréz anyával

Az ismert Teréz anya, aki kalkuttai, de albán születésű, most Tiranában is alapított szegényházakat. Egy alkalommal már vittünk neki segélyszállítmányt. Ezúttal csak egy pár zsák tejport és 10 ezer Bibliát (János evangéliumát) tudtunk vinni neki, de ezért is nagyon hálás volt. A szállítmányt reggel 5-kor lehetett átadni, még mielőtt az emberek kijöttek az utcára. A Teréz anyával való találkozás nagy hatással volt ránk. Ennek az idős asszonynak, aki az életét Istennek és a szegényeknek szentelte, még mindig volt ereje és energiája ahhoz, hogy Albániába visszatérjen, hogy ott szolgálja népét. A 10 ezer Biblia feletti öröme külön élmény volt.

Albánia – egy kihívás

Nincs Európában még egy olyan ország, ahol a keresztényeknek olyan szorosan együtt kell működniük, mint Albániában. Az egy olyan misszióterület, ami párját ritkítja.

Az emberek szeretetre méltók és közvetlenek. Az evangélium gyakran talál termékeny talajra bennük, igaz, hogy elsősorban minden új iránt való fogékonyságuk is szerepet játszik ebben, de készek megnyílni az evangéliumnak. Személyesen éltem át, hogy többen megszólítottak és megkérdezték tőlem: „Hogyan léphetnék kapcsolatba Istennel?” Házaikba hívtak bennünket, hogy többet halljanak tőlünk Istenről.

Templomokat és területeket követelnek vissza, hogy a misszionáriusukat azon nyomban kiküldhessék Albániába, hogy a felvirágzás és az átmenet ezen időszakát kellőképpen kihasználhassák arra, hogy Jézus Krisztus igazi gyülekezete felépüljön.

A változó változatlan • Kovács Zoltán

A változó (Európa) és a változatlan (Isten) volt a fő gondolata az ICI (Nemzetközi Levelező Intézet) európai igazgatói évenkénti találkozásának, melyet ezúttal tizenhatodik alkalommal rendeztek meg február 25–27. között Belgiumban, a Brüsszel melletti Waterloo-ban. Utóbbi történelmi nevezetességű kisváros: itt verték le Napóleon seregeit 1815-ben. A mai békés tájat szemlélve nehéz elképzelni, hogy itt valaha egész Európa sorsát meghatározó véres csata dült. A konferencián Magyarországot Fábán Attila testvér képviselte. Ifj. Fábán Attila és jómagam vendégként vehettünk részt.

A találkozó inkább munkaértekezlet jellegű volt, és nem hitmélyítő célzatú. Mégis, hitünk erősödését is szolgálták az egyes országokban végzett munkáról elhangzott beszámolók. Ezek által bepillantottunk annak a világméretű munkának egy kis szeletébe, ami Isten országa építéséért, az evangélium hirdetéséért folyik. A munka nagyságának érzékeltetésére hadd álljon itt néhány adat az ICI-ről, ami az egyik legnagyobb a missziós tevékenységet végző számos szervezet közül! Az ICI tananyagai Földünk 164 országába jutnak el, 14 regionális hivataluk van, 125-nél több nemzeti hivataluk, s ezeknek alárendelve mellékállomások a nehezen megközelíthető országrészekben, és oktatóközpontok a helyi gyülekezetekhez kapcsoltnak. Egyes tananyagaikat már 85 nyelvre lefordították. Jelenleg mintegy 620 ezer beiratkozott hallgatójuk van a különböző szintű tanfolyamokon. Működésük 25 éve alatt, több mint 510 ezer ember tért meg evangélizációs anyagukat tanulmányozva. A tankönyvek mellett vannak evangélizációs videofilmeik és magnókazettáik is. Speciális anyagokat fejlesztettek ki az emberiség több mint felét kitevő analfabéták, valamint a vakok elérésére. 34 országban vannak rendszeres rádióadásai, néhány helyen már TV adásai is.

E lenyűgöző számok ellenére vissza-visszatérő gondolat volt a konferencián, hogy „az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába” (Mt 9,37–38). Új lehetőségek nyíltak meg előttünk, miután a kelet-európai országok felszabadultak a kommunista elnyomás alól. Az emberek éhesek az evangéliumra. A volt szocialista országokból jött testvéreink mindenütt ébredésről számoltak be. Különösen igaz ez Bulgáriára, ahol a gyülekezetek szinte „maguktól” növekednek, mindenféle evangélizáció nélkül is. Sokan fordulnak Isten felé a megszűnt Szovjetunió területén is, ahol a nagy távolságok és az érdeklődő emberek sokasága miatt felettébb hasznosak az ICI levelező tananyagai. Az új helyzetben az ICI elsődlegesnek tartja az olyan lelkipapok képzését, akik a továbbiakban alkalmasak lesznek mások tanítására. Ebbe a törekvésbe illeszkedik Közösségünk együttműködése is az ICI-jal, aminek első gyümölcse a kadarkúti bibliai főiskola, melynek végzett hallgatóit munkába állítva enyhíthetünk az országszerte mutatkozó munkáshiányon. A jelenlevők nagy tetszéssel fogadták Fábán Attila testvér ezzel kapcsolatos beszámolóját, különösen a tankönyvek fordításának gyors előrehaladását. Munkánk folytatásához anyagi támogatást is ígértek.

Nyugat-Európában viszont lehangoló a helyzet. Ottani testvéreink elmondása szerint nagyon nehéz az evangéliumot hirdetni, mert az embereket nem érdeklik Isten dolgai. A nyugati ember a nagy jómódban valahogy nem érzi szükségét a megváltásnak. Ez az a bizonyos „kereszténység utáni” Európa, aminek felrázása az egyik legégetőbb feladata Isten gyermekeinek. Imádkozzunk a nyugati országokért, hogy lakosságuk anyagi jóléte lelki gazdagsággal párosuljon!

Brüsszeli testvéreink megmutatták, hogy hogyan kell zökkenőmentesen megszervezni egy ilyen találkozót. Az sem zavarta őket, hogy nem értünk oda az ígért időben, csak kevéssel éjfél előtt. A lezárt épület ajtaján üzenet várt, hogy hová menjünk eligazításra, s pár perc elteltével már meg is kaptuk a szobánkat. A konferencia menetrendje 20 percre be volt osztva, és általában sikerült is tartani a szoros programot. Reggelenként közös áhítattal kezdtünk, esténként pedig evangélizáció volt a helyi angol nyelvű gyülekezetben. Ezeken az alkalmakon a konferencia meghívott vendége, Albert Vaters lelkipásztor szolgált. Utolsó este pedig közös záróvacsora volt egy étteremben, ahol szintén tartottunk egy rövid istentiszteletet.

A vacsora végén, valamint a beszámolókat megszakító szünetekben sok lehetőségünk volt a beszélgetésre, a személyes kapcsolatok kiépítésére és ápolására. Utazásunk és ott-tartózkodásunk költségeit az ICI fedezte, amiért ezúton is köszönetet mondok Lyle A. Thomsonnak, az ICI európai igazgatójának.

Világkörüli úton • dr. Luis Palau (Telegdi József)

Utazásaim során egyszer, amint Szaud-Arábia fölött repültem és a nap éppen a horizonton volt, gondolatban körülutaztam a világot.

Ázsia, ahol a világ lakosságának 2/3 része él, olyan, mint egy szűzleány – még nem rontották meg a nyugati keresztények. Tömegek jönnek Jézushoz, amikor ott szolgálók.

Kínában 1948-ban kormány változás történt. Akkor csak 2 millió keresztény élt az országban, ebből 1 millió protestáns. Ezek 1/3-a megtagadta hitét, további 1/3-át bebörtönözték. Alig maradt – szabadlábbon – 3–400 ezer hívő. Néhány évvel ezelőtt Kína ismét megnyílt, s a keresztények is beutazhattak és meglepő felismerésre jutottak: 50–70 millió Krisztus-követő van az országban, akik főleg rádiós szolgálatokon keresztül jutottak hitre.

Indonézia a legnagyobb mohamedán ország. 20 éve forradalom ment végbe ott, amelynek következtében a kapuk bezárultak. Ma ezrek térnek meg évente.

India teljesen nyitott arra, hogy befogadja az evangéliumot.

Afrika tűzben áll, milliók térnek meg Krisztushoz. Ha ez így folytatódik, akkor az ezredfordulóra a lakosság 50%-a hitvalló keresztény lesz. Sajnos, a tűz gyakran fékezhetetlenné válik: hamis próféták lépnek fel, és a Bibliát nem ismerő emberek áldozatul esnek.

Latin-Amerika hasonló egy éhes kislányhoz, aki állandóan enni akar. Nem tudjuk számukra eleget hirdetni az evangéliumot. Ezer és ezer új gyülekezet alakul.

Guatemalában jártam 3 héttel ezelőtt, ahol hamarosan a lakosság 54%-a keresztény lesz. Már vannak hívők az üzleti életben, a hadseregben és a kormányban is. Most a lakosság 35%-a hívő.

Nyugat-Európa teljesen más képet mutat, tele van büszkeséggel és cinizmussal. Egy szombat esti részeg asszony jut eszembe róla. Rendkívül nagy lelki nyomorúságban él, nem ismeri föl, hogy mi történik körülötte. Az imaházak üresek, az igehirdetők nem hisznek Istenben, a templomok „múzeumokká” váltak – a hívek csak néha látogatják meg a gyülekezetet. A kereszténységnek nincs tisztelete. Egyedüli reménység Nyugat-Európa számára az ifjúság.

Kelet-Európa teljesen új számomra. Úgy néz ki, mint aki szállodai szobában tartózkodik: belül a biztosító lánc beakasztva, az ajtó kissé nyitva és a résen az ember kiles. Most már a láncot levették, Isten hatalmasat kezd cselekedni! Szívemben hit által ott él ez a kép.

A jövő év szeptemberében az **orosz ortodox** egyház képviselője hívott meg egy (futball)stadionbeli evangélizációra. Ki gondolta volna ezt 10 évvel ezelőtt?

A 800 milliós **mohamedán világ** olyan, mint egy sivatag, melyben itt-ott kicsi oázisok – keresztény csoportok képződtek.

A Trans World Radio naponta 500 levelet kap Egyiptomból, főleg mohamedán egyetemi hallgatóktól.

Az **USA**-t Isten sok áldásban részesítette, de sok ott a baj is: keresztül-kasul járják különböző áramlatok. Ha festő lennék, egy hatalmas szájjal ábrázolnám, mert mindenki beszél, de senki sem figyel a másokra. A nyitott szájba ezt írnám: zűrzavar.

Vége a világkörüli útnak – itt vagyunk Magyarországon. Azért imádkozom, hogy nagy ébredés érkezzék el Magyarországra: a hívők megéledjenek, a nem hívők ezrével térjenek meg!

GONDOLKODÓ

Isten a történelem Ura (II. rész) • Kovács Zoltán

Előző számunkban felvázoltuk Isten munkáját a történelemben, melyet üdvterve részeként végzett, előkészítve megváltónk, Jézus Krisztus érkezését. Láttuk, hogy az emberek cselekedeteikkel – akarva akaratlanul – csak előmozdítják Isten terve megvalósulását. A továbbiakban áttekintjük a Krisztus születésétől napjainkig terjedő időszak eseményeit. A történelem ezen szakaszának jellemzője, hogy a népek felemelkedését vagy pusztulását az evangéliumhoz és Isten népéhez (Izraelhez) való viszonyuk határozza meg.

Jézus Krisztus születésének utolsó előkészületeként Augusztus császár – nem is sejtve, hogy ezt Isten akaratából teszi – népszámlálást rendelt el a Római Birodalom egész területén.

Emiatt ment József a viselős Máriával Betlehembe, Dávid városába, ahonnan kellett származnia a Messiásnak. S itt, miután eljött az időnek teljessége, miután az Atya mindent elrendezett Fia fogadására, megszületett Ő, „akit minden népek óhajtanak” (Agg 2,7), a világ Megváltója! Az Ószövetség ígéretei Róla szóltak, és Őbenne teljesedtek be. Jézus élete különösen bővülködött az olyan eseményekben, melyek során Isten az ellene lázadó emberek cselekedetei révén vitte véghez akaratát. Gondoljuk itt a Krisztus halálát megelőző eseményekre! Júdás árulása, az érte kapott harminc ezüstpénz, majd a fazekas mezejének megvásárlása a pénzen, a nagytanács halálos ítélete, a keresztfeszítés: mind olyan dolgok, amelyekben az emberek Isten Fiának elpusztítására törekedtek; Jézus pedig gonoszságuk „segítségével” elvégezte a megváltás felülmúlhatatlan művét! Jellemző momentum, amikor Kajafás, aki Izrael főpapja volt, és mégsem állt kapcsolatban Istennel, amolyan „vaktyúk is talál szemet” alapon jövendőt mond Jézusról: „Jobb nekünk, hogy egy ember haljon meg a népért, és az egész nép el ne vesszen.” Az Ige megmagyarázza: „Ezt pedig nem magától mondta: hanem mivelhogy abban az esztendőben főpap vala, jövendőt monda, hogy Jézus meg fog halni a népért; és nemcsak a népért, hanem azért is, hogy az Istennek elszéledt gyermekeit egybegyűjtse” (Jn 11,50–52). Pedig szegény Kajafás csak arra gondolt, hogy jobb lenne megölni ezt a veszélyes embert, hogy fel ne lázítsa a népet, mert akkor „eljönnek majd a rómaiak és elveszik tőlünk mind e helyet, mind e népet” (Jn 11,48), s az egész nép elvész. Urunk feltámadása és mennybemenetele után – ígéretéhez híven – elküldte maga helyett a Szentlelket, kitöltve Őt a hívőkre. Az apostolok Szentlélekkel telten hirdetni kezdték az evangéliumot, mely gyorsan terjedt a Római Birodalomban. A terjedést nagyban elősegítette a sokak által ismert görög nyelv használata és a Birodalom megléte. Utóbbi ugyan ellenséges volt a keresztényekkel szemben, de az ismétlődő üldözések nem hogy megakadályozták volna, hanem inkább meggyorsították az evangélium terjedését. A kereszténység eljutott Babilóniába és Etiópiába is, fő területe azonban a római állam maradt. Ebből megérthetjük Róma valódi szerepét a történelemben. Bár a felszínen a keresztényüldözések látszanak, valójában Róma, mint egységes állam, védelmet nyújtott a kereszténység terjedésének és megerősödésének. A Római Birodalom szerepe tehát ugyanaz volt, mint annakidején Egyiptomé, ahol ugyan üldözték a zsidókat, de mégis ott szaporodott és erősödött meg Izrael népe.

Róma védelmező szerepe egyértelművé vált a 4. században. 313-ban Konstantinus császár hatására teljes szabadságot biztosítottak az egyháznak, majd 380-ban Teodósziusz császár államvallássá tette a kereszténységet. Az államvallássá válás negatív következménye volt, hogy sokan megtérés nélkül, érdekből vették fel a kereszténységet, s emiatt meggyorsult az egyház erkölcsi hanyatlása. Pozitívum viszont, hogy a hatalmas birodalom lakosságának döntő többsége keresztény lett, s közöttük mindig voltak igazi hívők is, akik megmaradtak az evangélium igazsága mellett. A későbbi korokra már ez a jellemző. Az egyház elszakad

Istentől, csak emlegeti nevét, de nem cselekszik Igéje szerint. A láng mégsem alszik ki, mindig vannak az Úrral élő kapcsolatban levő emberek, akik tovább építik Isten országát. Miután küldetését betöltötte, a Római Birodalom is elbukott. A kereszténység viszont nem. A beözönlő pogány népek rövidesen áttértek rá, így keresztény államok jöttek létre a Birodalom romjain. Krisztus születése után ezer évvel – a magyarság is ekkoriban tért át – gyakorlatilag már egész Európa keresztény volt. Az európaiak szüntelenül harcoltak a muzulmánok – az arabok, majd a törökök – ellen. Az arab kultúra, mint a legtöbb ázsiai kultúra, ekkoriban felette állt az európainak. S ez a hátrányos helyzetű Európa napjainkra legyőzte Ázsiát, és meghódította az egész világot! (Jellemző mozzanata ennek az emberileg érthetetlen folyamatnak, hogy a puskaport Kínában találták fel, mégis Európában készítették lőfegyvereket segítségével.) Mindez azért történt így, hogy az evangélium eljusson a Föld minden pontjára.

Ázsia vesztét tulajdonképpen a török hatalom túlságosan nagy ereje okozta. A törökök elzárták az Indiába vezető kereskedelmi utakat az európaiak elől, ami miatt utóbbiak kénytelenek voltak új utakon elindulni Indiába. Így került sor Kolumbusz 1492-es útjára, Amerika felfedezésére. Amerika gyarmatosítása adta meg azt a hatalmas lökést az európai gazdaságnak, ami a fejlődés felgyorsulása révén muzulmán világ feletti győzelmet eredményezett.

Amerika tehát tartalék erőforrás, mintegy áldozat volt azért, hogy az evangélium terjedhessen. Isten az Óvilágban választott magának népet, Izraelt, a Föld akkoriban legfejlettebb vidékén. Így biztosította egyrészt, hogy az Ige írott formába kerüljön, hogy nemzedékről-nemzedékre hibátlanul átadódhasson; másrészt a fejlettség segítette az evangélium terjedésében. Ezer évekkel később az addig elrejtett Amerika erőforrásaira is szükség volt a nagy cél érdekében, hogy általuk a keresztény Európa meghódítsa a világot, s a katonák nyomában mindenüvé megérkezzenek a misszionáriusok is. Az angolok adták a legtöbb misszionáriust, ezért az angol gyarmatbirodalom lett a legnagyobb.

Az utóbbi száz évben – az evangélium hirdetése mellett – Istenünk megkezdte a közvetlen előkészületeket Jézus Krisztus visszajövetelére. Erre utal a választott nép, Izrael sorsának hirtelen jobbra fordulása. A zsidók nem fogadták el Jézust Megváltónak, ezért beteljesedett rajtuk a prófécia: „...kiirtatik a Messiás ... És a várost és a szenthelyet elpusztítja a következő fejedelem népe; és vége lesz mintegy vízözön által, és végig tart a háború, elhatározottat a pusztulás” (Dán 9,26). 50 év sem telt el azután, hogy a zsidók halálba adták Jézust, amikor i. sz. 70-ben a rómaiak lerombolták Jeruzsálemet és a templomot. 135-ben, az újabb zsidó felkelés leverése után a rómaiak kitiltják a zsidókat Jeruzsálemből, s a városnak új nevet adnak: Aelia Capitolina. A zsidók szétszélednek a világban, sorsuk mindenütt az üldöztetés, mely időről-időre elcsendesedik, majd ismét fellángol.

A 19. század vége, a 20. század eleje éppen olyan időszak volt, melyben elcsendesült a zsidóüldözés Európában. A zsidók, akik 1800 éven át nem felejtették el Jeruzsálemet, a jobb körülmények közepette le akartak tenni a hazájukba való visszakerülésről. A németországi zsidók ezt mondták: „Nem ismerjük Siont. Nekünk Németország a Sion, München pedig Jeruzsálem.” Aztán jött az I. világháború, melynek végén az angolok elfoglalták Palesztinát a törököktől, és lehetővé tették, hogy a hazavágyó zsidók ott letelepedjenek. Pár ezer család élt is a lehetőséggel, ám a többiek Európában maradtak. Következett a II. világháború, a borzalmas zsidóüldözés. Ez vette rá végül is az életben maradt zsidókat a hazatelepülésre, s így jött létre 2000 év után ismét a független zsidó állam 1948-ban. Az I. világháború előkészítette Palesztinát a zsidók fogadására, a II. a zsidókat a hazamenetelre. Egy újabb, még ezután következő háború pedig Krisztus fogadására készíti fel őket, amikor az ellenség kezéből a visszaérkező Krisztus menti meg a zsidókat, akik így beismerik ellene elkövetett bűnüket, és Reá „tekintenek, akit átszegeztek, és siratják őt, amint siratják az egyetlen fiút, és keseregnek utána, mint keseregnek az elsőszülött után” (Zak 12,10).

De térjünk vissza a közelmúlt eseményeihez! Nem volt véletlen tehát hogy az I. világháborúban az angolok és a franciák győztek. Ez illett bele Isten zsidókkal kapcsolatos tervébe. Ugyanebbe a tervbe illett a zsidóüldözés is, ami a németek vereségét okozta a II. világháborúban. Pedig ebben a háborúban a németeknek állt a zászló! Először az Anglia elleni légitámaszpontokat, melynek első szakaszában a németek olyan sikerrel bombázták az angol légitámaszpontokat, hogy már csak napok kérdése volt az angol légierő teljes megbénítása. Ekkor azonban váratlan fordulat történt. Az angolok – egy London elleni támadásra válaszul – néhány bombát ledobtak Berlinre. Hitler ettől dühbe gurult, és megparancsolta, hogy hagyjanak fel a repülőterek bombázásával, és forduljanak az angol városok ellen. Az így nyert szünetben az angol hadsereg betemette a kifutópályákon levő bombatölcséreket, és új repülőgépeket állított hadrendbe, melyekkel aztán döntő csapást mértek a magát már győztesnek érző német légierőre.

A másik ilyen csoda az orosz fronton következett be 1941 őszén. A németek már 30 km-re jártak Moszkvától. Az amerikai hírszerzés a Szovjetunió pár napon belüli összeomlását jósolta. Ekkor lépett közbe Istenünk a rendkívül hideg időjárással. A nagy hidegben a német fegyverek egy része felmondta a szolgálatot. A németek előrenyomulása megtorpant, s az oroszok sikeres ellentámadást hajtottak végre. A hideg tél egy évvel később is nagy segítséget jelentett az oroszoknak a sztálingrádi csatában. A lényeg, hogy Isten az emberi számításokat meghazudtolva a maga akaratát hajtotta végre, megbüntetvén azokat, akik a zsidók ellen fordultak.

Az Úr ma is védi népét. Izrael államot megalapításának napján egyesült erővel megtámadták a környező arab államok. A túlerővel szemben mégis Izrael győzött. Azóta is nemegyszer volt izraeli-arab háború, melyek mindegyikében a kis Izrael győzött, a mára teljesen elfoglalta az egykori brit Palesztina területét. Mint az ószövetségi időkben, az Úr ma is sokszor úgy szerez szabadságot Izraelnek, hogy ellenségeik egymás ölik le. Az arabok gyakran egymás ellen harcolnak, és nem marad erejük a zsidók ellen fordulni, Izrael szövetségese, az USA megerősödött; és egyedüli világhatalommá vált, míg Izrael ellensége, a Szovjetunió darabjaira hullott; utódállamai is súlyos válsággal küszködnek, és kénytelenek megengedni, hogy a területükön élő zsidók hazaköltözzenek Izraelbe.

Aki Isten ellen lázad, közel jár az eleséshez. Jól példázza ezt a kommunista uralom viharos gyorsaságú összeomlása Európában. Ők azt mondták, nincs Isten, sőt még a nevét is el akarták törölni az ég alól. Egyes helyeken (Csehország, Szovjetunió) üldözték a hívőket. Immáron kommunisták nincsenek (csak mutatóba maradt belőlük néhány), és őket üldözik egyes helyeken (Csehország, a volt Szovjetunió).

Ezzel elérkeztünk a jelen helyzethez. Az Úr ma is ugyanolyan szilárdan kezében tartja a földi események irányítását, mint tette azt az elmúlt évezredekben. Terve megvalósulásából már csak kevés van hátra, hiszen az evangélium hirdettetik minden népnek, s a fügefafa – Izrael – ága már zsendül, és levelet hajt. Közel van már az elragadtatás, majd Urunk visszajövele. Tartsunk ki hát örömmel, és végezzük hűséggel a munkát, a bizonyágtételt a körülöttünk élő emberek között? Mindenkor gondoljunk Megváltónk biztató szavaira: „Ne félj te kicsiny nyáj; mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy néktek adja az országot” (Lk 12,32).

{k1992314}

A náciak egyik haláltábora, ahol zsidók millióit pusztították el. (Auschwitz)

{k1992315}

A náciak által megölt 334 ezer magyar zsidó emlékét őrző tábla Jeruzsálemben. (Yad Vashem emlékmúzeum)

HIRDETÉS – REKLÁM – EGYEBEK

Figyelem!

Mindenkit, aki el tud jönni, szeretettel várunk a kadarkúti konferenciára és Ifjúsági Napokra, ahol a pünkösdi könyvesbolt sok újdonsággal, sok meglepetéssel táborozik. Találkozunk Kadarkúton!

A PÜNKÖSDI KÖNYVESBOLT AJÁNLATA

BIBLIÁK:

– Károli fordítás

Zsebbiblia 300 Ft

Közepes méretű 380 Ft (Kiadása 1992) MÁR KAPHATÓ!

Kis családi Biblia 500 Ft

Nagy családi Biblia 640 Ft

– Újfordítású

Közepes méretű 430 Ft (kiadás 1992) MÁR KAPHATÓ!

Kis családi Biblia 500 Ft

Felhívjuk a figyelmet, hogy az 1992-ben megjelent Károli közepes méretű Biblia és a Közepes méretű Újfordítású Biblia új kivitelben készült. Borítójuk sötétkék színű puhább kivitelű az eddigiekénél!

KÖNYVEK:

Farkas Zoltán: Foglyok angyala

R. S. Latimer: Isten utazó nagykövete Ára: 100 Ft

Ez a könyv két élettörténetet tár elénk. Két ember élete, akik Isten szolgálatában élték napjaikat. Betekintést kaphatunk Isten küldötteinek életébe és megismerhetjük a Mindenható tolmácsainak titkait. Prófétai küldetésük gyökerei nem „nemzeti lelkesedésből” nőttek ki, profétai üzenetük végtelenül magasabb volt a „vallásos költészetnél”, és profétai látásuk a jövő eseményei felől sokkal hatalmasabb minden spekulációnál. Azért szóltak, mert szót hallottak.

A mi időnk is újra tele van ilyen vágyódással, bármilyen hangos is a világ lármája, bármilyen mély is az erkölcsi bukás és próbálja túlharsogni az Isten utáni vágyat, sokszor mi nem halljuk, de Isten hallja! Válaszul ad férfiakat, akik meghozzák és hirdetik a hírt Isten uralmáról, amely Krisztus Jézusban jelent meg.

Dr. Ross Campbell: Életre szóló ajándék (Hogyan szeressük gyermekünket?) Ára: 140 Ft {k1992316}

A szerző, aki maga is négy gyermek édesapja, átfogó képet ad a gyermeknevelés alapkérdéseiről. Könyvében rávilágít arra, hogy a gyermekünkkel való jó kapcsolat alapja a feltétel nélküli szeretet és elfogadás.

Gyakorlati tanácsokat ad, miként éreztethető ez a gyermekkel, aki ennek az érzésnek a birtokában képes igazán érett emberré fejlődni. Saját gyermekeivel átélt élményeit, valamint munkája során szerzett tapasztalatait olvasmányos formában osztja meg az olvasóval. Szerzőjétől megtanulhatjuk, hogyan lehet a gyermekeket nemcsak szeretni, hanem jól szeretni, sőt szeretettel fegyelmezni.

E. Elliot: Szerelem és tisztaság Ára: 70 Ft {k1992317}

A szerző Jim Elliot felesége, férjével Equadorban voltak misszionáriusok. Ennek a szolgálatnak azonban sok előzménye volt, többek között a módját írja le ebben a könyvében, ahogyan Isten férjét és Őt elhívta erre a szolgálatra. Ajánlható azoknak ez a könyv, akik

Istentől kéri és várják társukat, akikkel együtt Isten országának építését végezhetik. Többek között olvashatunk a tisztaságról, mint önmegtartóztatásról és megérthetjük, hogy az idő és a türelem, „a boldog várakozás” nagyon fontos, ha követni akarjuk Isten útját.

Andreas Steinmeister: Last age vagy: A holnap félelme Ára: 40 Ft

{k1992318}

Megmenthető-e még a világ? Van-e még jövője a fiatalságnak? Segítséget kaphat-e a modern ember a vallások, ideológiák vagy a tudományok gyógyító ajánlatai által?

A szerző az újszövetségi próféciaik alapján vizsgálja a mai időket, és megmutatja a kiutat a zsákutcából, valamint világos és egyértelműen állítja elénk Jézust, akiben az egyetlen választ kapjuk korunk és életünk minden kérdésére.

Az igazságot nem a halandó ember véges gondolkodásában találjuk, hanem Isten örökkévaló Fiában, aki maga az igazság és a valóság.

C. H. Mackintosh: Hogyan találunk rá Isten útjára? Ára: 40 Ft

{k1992319}

A könyv címe alapján azt gondolhatjuk: ez a könyv nem nekünk szól. Mi már nem keressük Isten útját, hanem járunk azon. Számunkra éppen olyan fontos kérdés ma: Mi Isten akarata? – az élettemmel kapcsolatban.

Az Evangélium hirdetése szempontjából mutatja be Isten útját, útmutatását életünkkel kapcsolatban. Engedjünk Isten vezetésének és vigyünk magunkkal sok megmentett lelket és akkor nem üres kézzel, gyümölcstelenül fogunk megállni egykor Őelőtte.

J. F. Lövgren: ... és lámpásaink kialusznak Ára: 70 Ft

{k1992320}

Ez a könyv nem ismeretlen a magyarországi Testvérek előtt, hiszen a Stuttgart-i Evangéliumi Kiadó már egy alkalommal magyar nyelven is megjelentette.

Annak idején ugyan ingyen volt, de jelenlegi ára is alacsony. Mondanivalója életreszóló üzenet, ami a Bibliából jól ismert szüzek története. A könyvből megismerhetjük „Isten gyülekezetének” tagjait, az okos és a balga szüzeket. Szeretettel ajánlom mindenkinek ezt a könyvet és kívánom, hogy legyen ennek a történetnek az üzenete a Biblia üzenetével együtt figyelmeztető felszólítás számunkra:

„Legyen derekatok felövezve, és lámpásotok meggyújtva!” (Lk 12,35)

„Ruhád legyen mindig fehér, és fejedről ne hiányozzék az olaj!” (Préd 9,8)

Nyomtatják!

Örömmel tájékoztatjuk testvéreinket arról, hogy nyomdában van

Rick C. Howard: A nagykorú keresztyén

című könyv szerkesztett kézírata. Ez a mű egy 18 könyvből átló tananyag-sorozat első kötete, mely az Assemblies of God (Amerikai Pünkösdi Közösség) ICI levelező bibliaiskolájának nemzetközileg minősített tananyaga, és egyben Közösségünk Bibliái Főiskolájának is tantárgya.

Ez a kötet – és a sorozat további anyaga – fejlődni, tanulni szándékozó gyülekezeti szolgálattevők és fiatalok részére is alkalmas Biblia-tanulmányozás céljára. Tekintettel arra, hogy alapozó tanulmányról van szó, haszonnal forgathatják mindazon testvéreink, akik Pál apostol buzdítását szívügyüknek tekintik és törekszenek „a Krisztus testének építésére, míg eljutunk mindnyájan a hitnek és az Isten Fia megismerésének egységére, a felnőttkorra, a Krisztus teljességét elérő nagykorúságra” (Ef 4,12–13).

A mintegy 180 oldalnyi tankönyvhöz tesztfüzet is tartozik, melynek megoldása a bibliás keresztyéneknek nem okozhat különösebb nehézséget. Természetesen a főiskolásaink képzése során gondoskodni kívánunk arról, hogy további kérdésekkel és Feladatokkal még inkább elmélyítsük az anyag elsajátítását.

Álljon itt néhány sor a könyv bevezetéséből: „Bár a Nemzetközi Levelező Intézet úgy

készítette el ezeket az anyagokat, hogy egyéni tanulásra legalkalmasabbak, lehetőség van arra is, hogy kisebb csoportban vagy tanári segítséggel egy iskola tantervébe illetve tanítsák azokat ... Az is lehet, hogy egyházi Biblia tanulmányozó csoportban akarod használni e tananyagot, vagy egy gyülekezeti bibliakörben ... Mind a feldolgozott témák, mind a tankönyvek és azok feldolgozómódja alkalmassá teszi ... ilyen célú felhasználásra is.”
Testvérek! Ne elégedjünk meg azzal, hogy az ige a „kisujjamban van”, hiszen a hívő ember igazi, végső célja nem ez, hanem a keresztyény nagykorúság elérése, vagyis az az állapot, amelyben Krisztus, jelleme teljességgel tükröződik életünkben.

A nagykorú keresztyény c. kötet megjelenése június végére várható, az ára kb. 220 Ft lesz.
{k1992321}

Imádkozzunk mindazokért, akik e munkában fáradoznak!

Előkészületben! • (T. J.)

Hogyan válhatnak a problémák győzelemmé?

Mіндеzt megtudhatod Dorothy L. Johns: Az élet problémáinak megoldása – keresztyény módszerrel című művéből, melyet még ebben az esztendőben szeretnénk megjelentetni. Jelenleg a kézirat lektorálásán munkálkodunk.

Miről szól ez a könyv? A válasz megtudható a tartalomjegyzékből:

1. RÉSZ: *A problémák megoldásának bibliai alapjai*
 1. lecke: Problémáink forrása
 2. lecke: Hogyan találhatjuk meg a keresztyény megoldást?
 3. lecke: A problémák megoldásának keresztyény alapelvei
2. RÉSZ: *Az emberi kapcsolatok problémái*
 4. lecke: Szociális kapcsolataink problémái
 5. lecke: Családi problémák
 6. lecke: Az egyedül élő problémái
3. RÉSZ: *A problémák különleges területei*
 7. lecke: A szexualitás helye Isten tervében
 8. lecke: A depresszió legyőzése
 9. lecke: A szenvedés és a halál
 10. lecke: A reménység megőrzése

A tanulmány megjelen(tet)éséről a későbbiek folyamán még tájékoztatni szeretnénk Olvasóinkat.

Az élet könyve • Pirka Beáta

{k1992322}

„Magyarországon az utóbbi négy évtizedben már a második nemzedék is felnőtt anélkül, hogy a Bibliáról, Jézus Krisztus személyéről hallott volna.” Ezen segít Az élet könyve, amely hozzánk is érkezett, és amelyből Magyarország az elmúlt évben 170 ezer példányt kapott. Eddig többmillió amerikai, dél-amerikai és nyugat-európai diák vehette kezébe ezt az ingyenes könyvet, amelyben az evangéliumi történetek kronológiai feldolgozása és közérthetősége segíti a tartalom megértését.

Nagyon fontos, hogy ezeket a könyveket ne csak úgy „akárkinek” osztogassuk, hanem elsősorban a diákok között szorgalmazzuk a szétosztást. Minél több általános és szakközépiskolát kell felkeresnünk, és a legjobb módszer: egy kis szolgálattal összekötni a könyvosztást. Persze, erre nem mindenütt van alkalom, de ha van, éljünk vele.

Az iskola minden egyes tagja kapjon a könyvből, s ne engedjük, hogy az iskola vezetősége bármitől is függővé tegye az ajándékozást (pl. csak a „vallásos” tanulók kapjanak belőle).

Jó, ha a könyvbe nem írunk bele semmit, inkább a belehelyezett szórólappal hívjuk fel a figyelmet: aki többet szeretne tudni Az élet könyvéről, keressen fel bennünket.

Hamarosan újabb szállítmány érkezik Magyarországra, melyből szinte teljes tanulói ifjúságunk részesülhet.
Segítsünk ebben a munkában, hogy minél több diák számára élővé váljon az Élet üzenete!
{k1992323}

Impresszum

Főszerkesztő: TELEGDI JÓZSEF
Szerkesztő Bizottság: BALOGH SÁNDOR, KÁZMÉR PÁLNÉ, ifj. KOVÁCS BÉLA,
KOVÁCS ZOLTÁN, MAKOVEI JÁNOS, D. NAGY ANDRÁS, PÁNCZÉL JÁNOS, PEREI
MÁRTA, PIRKA BEÁTA
Kiadja az Evangéliumi Pünkösdi Közösség 1143 Budapest, Gizella u. 37. Telefon: 251–6987
Felelős kiadó: KECSER ISTVÁN elnök
Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

KERESZTREJTVÉNY

Keresztrejtvény • Készítette: *Vass Béla*

{k1992324}

VÍZSZINTES: 1. EGY BIBLIAI BÖLCS MONDÁS (új fordítás!) (Folytatás: a függ. 49. és a függ. 14. sz. sorban.) 14. Város Júdában. 15. Svájci város, fonetikusan. 16. Az ENSZ első főtitkára volt. 17. Kendert tisztító eszköz volt. 18. ... Romanesca. 20. Mássalhangzó kiejtve. 21. Gyalu betűi keverve. 22. Anyós régiesen. 23. Fűszer. 26. Ilyen a jó borotva. 27. Balaton menti községbe való. 29. Harcias nő. 31. Nézne, ha ... 32. Saját kezűleg. 34. Kor rövidítés. 35. Bibliai nő. 37. Kávékeverék. 40. Holland folyó, visszafelé. 41. Temérdek apró kétlábú állat. (két szó) 44. Női becenév. 47. Magyar Ázsia kutató. (Aurél) 48. Üres vármaradvány! 50. Ilyen test a nap. 54. Silbak. 55. Mássalhangzó kiejtve. 56. Régi, portugál hajós neve, keverve. 57. Elege ..., unja. 58. Ablakramát összeállít. 60. Helyhatározó rag. 61. Úgy, ahogy. 64. Fordított kötőszó. 65. Végtelenül írna!

FÜGGŐLEGES: 2. Személyautó márka hangzói. 3. Heves megyei község. 4. Nagy-..., ország. 5. Lusta, fordítva. 6. Olasz és spanyol autók jelzései. 7. Sokat emlegetett falu, keverve. 8. Fordított névelő. 9. Házőrzője. 10. A Bibliában is előforduló női név. 11. Deszka, domború széleit levágja. (Ékezet hibás!) 12. Jákób egyik fia. 13. ... vagyunk, több nem kell. 14. A FÜGG. 49. FOLYTATÁSA. 17. Filiszteusok városa. 18. Esőn állva, keverve. 19. A teljes ABC kezdete. 20. Igekötő. 24. Jugoszláv város. 25. Arcfestés. 28. Ítélet-hegye. (új fordítású Biblia szerint) 30. Istenné ... (Két szó) 33. Hím juh. 36. Régi római pénz. 38. Jelenleg. 39. Borotvapenge márka. 42. Mire hangzói. 43. Szín jelzője. 45. Nagy király volt. 46. Járom. 49. A VÍZSZINTES 1. FOLYTATÁSA. 51. Női név. 52. Jelez. 53. Pest megyei község. (+ ékezet) 59. Kópia darab! 62. Motorkerékpár márka. 63. A nátrium vegyjele.

BEKÜLDENDŐ:

A vízszintes 1. a függőleges 49. és a függőleges 14. sorban található bibliai bölcse mondás. Az előző szám helyes megfejtésének beküldői közül könyvjutalmat nyertek: Wilhelm Konrád (Inota), Mojzes Ferencné (Tápiószőlős), Hajdú Attiláné (Várpalota).

GYERMEKKÖR

{k1992325}
{k1992326}
{k1992327}
{k1992328}
{k19923D}